

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

lib. 11. Postquam turbatum in castris accepere, vexilla convellunt. Cic. in Orat. docet velum à vexillo factum, ut à paxillo palum, à taxillo talum, extrictis tribus licetis, grana virandi duntoris font. & Vexillum autem continebat homines centum octoginta sex, teste Livio lib. 8. ab Vibe.

Vexillifer, m. f. Signifer, gestator vexilli, quem & Aquiliferum vocabant Romani. [OOO] Gall. Portenfeigne, guidon. It. Bandirero, alfero. Ger. Ein Banderich, Panerger. Hisp. Alferes, Pol. Chorag. Vn. Zavo tarte. An. That bearth a standard.]

Vexillarius, m. f. Signifer, q. vexilli fecit. [OOO] Gall. Portenfeigne, guidon. Ital. Bandirero, alfero. Ger. Banderich, Panerger. Belg. Ein Vaindrager. Hisp. Alferes.] Liv. lib. 2. Ordo ter centenos milites, duos centuriones, vexillarium unum habet.

Vexillatio, quid significet, declarat Vegetius lib. 2. ca. 1. Equitum (inquit) alia dicuntur ab eo, quod ad similitudinem alani ab utraque parte protegant acies, quæ nunc Vexillationes vocantur, à velo: quia velis hoc est, flammulis utuntur. Sueton. in Galba, cap. 30. illud mirum admodum fuerit, neq. præsentium quæquam opem Imperatori ferre conatum, & omnes qui accerserentur, prævisse nuntium, excepta Germanicorum vexillatione. [OOO] Gall. Vae compaignis de gens de guerre. Ital. Compagnia de soldati fatto una bandiera. German. Ein fmbin Kocht. Hisp. Compañia de humbrera armada. Polon. Na (krydzich) wch w sadzysze. Vng. Had gany. Ang. A bande of men of warre under one standard.]

Vexo, vexas, a. p. Agito, molesto, perturbo, infesto, populor, diripio, & huc atque illuc distraho. [OOO] Gal. Vexer, turmentum, barceler, rompelier. It. Disturbare, molestare, nuocere. German. Plagen, vbel demachen, vtrumen machem, verieren. Belg. Dueten. Hispan. Fatigar, molestar, enojar. Polon. Nagabam, woznie, porzysladac. Vngar. Gybt rom, konyom. Ang. To vex, to torment, to trouble.] Tractum ab eo quod est vcho, in quo inest iam vis quedam alieni arbitrii: non enim sui potens est qui vehitur. Vexare autem vi atque motu proculdubio vastiore est. Nam qui raptatur, & huc atque illuc distrahitur (ut inquit Gellius libro 2. cap. 6.) vexari proprie dicitur: sicut taxate, pressius, crebriusque tangere lactare, multò fustis, largiusque jacere. Quallare etiam, quam quatere, gravius violentiusque. Cicero 2. Verr. Quam iste per triennium ita vexavit ac perdidit, ut ea restitui in antiquum statum nullo modo possit. De Sicilia loquitur: in quem locum Asconius, nimirum Vexavit, ingentis calamitatis usum significat: nam & ipse supra sic ait: Populate, vexate, funditus everte provinciam. Virgilius 6. Aegloga: Candida succinctam latrantibus inguina monstris Dulcissim vexasse rates, & Vexare nos dicuntur vitia, quia animi iactant, disorient, agitant, infestant. Salust. in Caut. At me, quem ab reliquis malis moribus dissentirem, nihilominus honoris cupido eadem, quæ ceteros fama atq. invidia vexabant. & Hujus composita sunt, Devexo, & divexo, quorum significata vide suis locis.

Vexatio, vexationis, verbale, f. t. Populatio, direptio, infestatio, afflictio. [OOO] Gal. Vexer, turmentum, barceler, rompelier. It. Chi tormenta, feramenti. German. Plagen, vbel demachen, vtrumen machem, verieren. Belg. Dueten. Hispan. Fatigar, molestar, enojar. Polon. Nagabam, woznie, porzysladac. Vngar. Gybt rom, konyom. Ang. To vex, to torment, to trouble.] Cicero de Arusp. respon. Tam crudelis mei, tam sceleratus Reipubl. vexator esse potuisset.

Vexator, vexatoris, m. t. Infestator. [OOO] Gal. Vexer, turmentum, barceler, rompelier. It. Chi tormenta, feramenti. German. Plagen, vbel demachen, vtrumen machem, verieren. Belg. Dueten. Hispan. Fatigar, molestar, enojar. Polon. Nagabam, woznie, porzysladac. Vngar. Gybt rom, konyom. Ang. To vex, to torment, to trouble.] Cicero de Arusp. respon. Tam crudelis mei, tam sceleratus Reipubl. vexator esse potuisset.

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

amicam cum Imperatore in via. Horatius 1. Serm. Satyr 9. Iam forte via sacra, sicut meus est mos. Virgilius 2. Aeneid. Oblo-dere abis telis angusta viarum Oppolis. & Aliquando sumitur pro ipso actu eundi. [OOO] Cicerus 1. Philipp. Quumque de via languerem, & nihilmet displicerem Ovid. 2. Metamor. Auditaque viae causa: Non utile capis, inquit, iter. Cicero de Senectute: Potest cum quicquam esse absurdus, quam quò minus videat, eò plus viand quærere? & Aliquando ponitur pro ratione, forma, modo, & instituto. Virgilius lib. 4. Aeneidos! Ivensi germana viam, gratate forori. Idem libro 6. Aeneidos: Autm, si qua via est, siquam tibi diva creatrix Ostendit, &c. Cicero 2. Verr. Habes autem certam viam atque rationem, qua omnes illorum conatus investigare & consequi possim. Terentius in Heautimorumen: Sed vi & via pervulgata patrum quotidie accubam. & Viarum quaedam publicæ sunt, quædam privatæ, quædam vicinales, ut inquit Vlpianus in titulo: De quid in loco publico. §. Siquis. Publicas vias dicimus, quas Græci Anaxidias, nostri Prætorias, Consulares, & Militares, & Vicinales sunt viæ, quæ in vicis sunt, vel quæ in vicos ducunt. Has quoque publicas quidam dicunt, ut in Paulus titulo De loco & iure publ. Viæ vicinales, & Privatæ sunt, quas agrarias quidam dicunt. Dupliciter autem accipi possunt, vel ea quæ sunt in agris, quibus imposta est servitus, ita ut ad agrum alterius ducant vel ea quæ ad agrum ducunt, per quas omnibus commate liceat. & Aperte viam, est id est iterum altitudinem, latitudinemque retinere. Purgare viam, est id de via tollere quod superfluum est. Reficere viam dicitur, & qui aperit, & qui purgat, & omnino omnes qui in pedibus statum reducant. Vlpianus in l. Prope ait ff. De vi publ. Conficere viam, est iter, peregrinari. id est. Cicero de Senectute: Voluimus sane nisi molestem est tibi, Cato, ut quum aliquam viam longam confeceris, quæ nobis quoque ingrediendum sit, istuc quò pervenisti, videre quale sit. Exigere viam dicitur magistratus, quum vicinum cogunt munere sua sumpta viam domibus suis vel possessionibus adiacentem. Via prima. Plautus in Mil. Dummodo nunc prima via videlicet, vera ut esse credat, quæ mentimur. Id est, primo ipso ingressu. In viam dare se, est committere se via. Invenire viam est exitum reperire. Virg. 3. Aeneid. Fata viam invenierunt, & ceteri, vocatus à polio. Viam facere, est locum ubi non erat via, aperire, id est, mittere. Viam munere, est reficere, instaurare, nonnullam etiam lapidibus sternere, quod proprie sternere viam dicimus. [OOO] Cicero pro Cælio: Prinde quasi Appius ille Cæcus viam munierit, non qua populus uteretur, sed qua posteri sui impune latrocinarentur? & ceteri viam, per translationem, pro eo quod est, compendiarium alicuius rationem præmonstrare. Quint. Propere quod plurimi auctores quævis eodem tendent, diversas tamto viam munierunt, & in suam quisque induxit sequentes. & Totia errare, proverbium in eos, qui vehementer à vero abierunt. Terentius in Eynuch. Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via. Vide Erasmi Chilia des.

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

Via, f. p. Dimidius adus, qua potest ire vehiculum. Dicitur est via, vel ad eundo, quasi ia, vel à vehendo, autore Varrone, primum vehis, & tum deinde Via. [OOO] Gall. Voie, chemin, rue. Ital. Via, strada. Ger. Ein Weg, strass. Belg. Een weg. Hisp. El camino, o la calle. Pol. Droga, Vng. Ut. Ang. The way.] Via (inquit Paulus Iureconsultus) cõstitutur vel latior octo pedibus, vel angustior potest, ut tamen eam latitudinem habeat, qua vehiculum ire potest: alioqui iter sit, non via. & Abusive tamen somitari pro omni loco, per quem habere iter omnibus licet. Plin. Quis de via vocassent. Terentius in Eynuch. -handu edpvenit Vnã ire

liphoth. *אשרוהו, עשרה*. Gall. *Chacun sa son, l'un apres l'autre, tour a tour.* Ita. *A vintada, fiambricolumen.* Germ. *Hergeten, ab gewandelter weis i uno vmb das ander.* Belg. *Die om om d' ander.* Hisp. *A veyra.* Pol. *Na adoliani.* Vng. *Vizya rag, ismoy.* Ang. *By comf or turning, meris one hu tyne and pag.* Iut. *Vicissim incubant oneris est, modd hic, modd ille incumbit oneri.* Plaut. *Asin. Inambulandū est, nūc mihi vicissim supplicabunt.* Virg. *3. Aegl. Vis ergo inter nos, quid possit uterque vicissim, Expetiamur?* Quandoque significat secundo loco, sive similiter, sive ex altera parte. Terent. in *Heaut.* Sed nūc Clinia, da te mihi vicissim. Nam amici quoque res est videnda. Virg. *5. Aegl.* Nos tamen hęc quocunque modo tibi nostra vicissim dicemus. Cicero. *4. Academ.* Sed & vos ab illo irridemini: & ipsi illum vicissim eluditis. Cicero. in *Lael.* Sed ego admiratione quadam virtutis ejus, ille vicissim opinione fortasse nonnulla, quam de moribus meis habebat, me dilexit. Plaut. in *Cure.* Sed quum adhuc naso odos est obsequutus meo, da vicissim meo gutturi gaudium. Cicero. *App. Pulcro:* Hoc ego meo facto delector, nihil enim potuit fieri amantius: considera nunc vicissim tuum.

Vicissim, idem. [וְיָחַד] *thaliphob.* *עשרה אחר אחר, עשרה אחר.* Plaut. in *Poen.* ad argumentum nunc vicissim volo Remigrare Antiquum.

Vicissitudo, vicissitudinis, f. Alternatio, & mutatio ex alio in aliud. Inquit Cicero. lib. 5. *Tulcul.* [וְיָחַד] *thaliphob.* *עשרה אחר אחר, עשרה אחר.* Gall. *Tour & changement en son rang, a chacun sa son.* Ita. *Permutazione, cambiamenno di tutto le cose.* Ger. *Wendlung, vterderung.* Belg. *Veranderinge.* Hispan. *Mudanza a veyra.* Pol. *Odmianna.* Vng. *Vizya rag, valtozas.* Ang. *A succedens by cause.* Idem Luceio lib. 5: Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporum varietas, fortunę vicissitudines. Terent. in *Eunuch.* Omnium rerū vicissitudo est. Cicero. *de Amic.* Nihil est enim remuneratio benevolentię, nihil vicissitudine studiorum officiorumque jucundius. Idem *1. Tulcul.* Ut quum videmus speciem primū, candoremque eorū: deinde conversionis celebritatem tantam, quantam cogitare non possumus, tūm vicissitudines dierum atque noctium.

Vicissitas, tatis, f. e. Apud antiquos pro vicissitudine. Accius apud Nonium: *Vicissitatemq; impetrandi tradit.*

Vicenarius, vicenaria, vicenariū. Quod est viginti capitum: [וְיָחַד] *hefim.* *יָחַד עשרה.* Gal. *Vingtesime.* Ita. *Ventesimo.* Germ. *Das zwanzig begeriff.* Hispan. *Cada vno de veinte.* Pol. *Dwadzieszy a wiezysie maids.* Vng. *Huzadik.* Ang. *The twentieth in number.* Iut. *Grex vicenarius, ex viginti cōstans pecudibus.* Aut viginti librarum: ut *Lapis vicenarius.* Aut viginti annorū: ut *Puella vicenaria.* *Argeimys.* Lex quina vicenaria. Plaut. *Pseudolo:* Tum lex me perdit quina vicenaria: omnes metuunt credere. Vbi interpret, *Videtur lex lata, ut si cuiuspiā crederetur supra vigintiquis que minas, redhibito nulla esset.* Alii Quinam vicenariam interpretantur Centenariam omnes profecto nimium ineptę. Nos Plautum de annorum numero sensisse omnino existimamus. Cōstat enim inter eos, qui vel a primo limine iurisprudētię salutarunt, Macedoniano Senatusconsulto cautum esse, nequid minori vigintiquinq; annis crederetur: si contra fieret, ejus rei nullam fore actionem, nisi forte in rem minoris esset conversa. Callidorus itaque adolefcentulus, qui ad eam ætatem nondum perenerat, hęc sibi legem impedimento esse queritur ad invenendam pecuniam, quod nemo tam stolidus inveniretur, qui contra legis præscriptum sibi aliquid crederet, quod postea legis repetere non posset.

Viceni, vicenę, vicena, pluraliter, quamvis proprię distributivus numerus sit, accipitur tamen simpliciter pro *Viginti.* [וְיָחַד] *hefim.* *יָחַד עשרה.* Gall. *Vingt.* Ita. *Venti.* Germ. *Zwanzig.* Hisp. *Veinte.* Pol. *Dwadzieszy.* Vng. *Huzadik.* Ang. *Twentie.* Colum. lib. 3. cap. 3. *Vicenas amphoras percipient.* Liv. 2. bel. *Maced.* *Vicena quina millia æris.* Plin. lib. 6. cap. 23. *Circa has hydri marini viceum cubitorū adnatantes terręre classem.* **Vicesimus, a, um.** Ordinis numerus est, significatq; ultimum ex viginti: pro quo & *vigesimum* dicimus. [וְיָחַד] *hefim.* *יָחַד עשרה.* Gal. *Vingtesime.* Ita. *Ventesimo.* Germ. *Zwanzig.* Hisp. *Cada vno de veinte.* Pol. *Dwadzieszy.* Vng. *Huzadik.* Ang. *The twentieth in order.* Cicero. *2. de Finib.* *Vicesimo die Lunę.* Idem *Cornificio* lib. 12. *Altero vicesimo die.* *Actas vicesima, pro vicesimo anno, apud Ovidium ad Pisonem.*

Vicesimā, vicesimę, f. p. *Vedigalis* genus quo in centenas libras quinę exigebantur. [וְיָחַד] *hefim.* Gal. *La vingtesime partie, im-pōt de la vingtesime partie de quelque chose.* Ita. *Ventesima parte, tributa della ventesima parte.* Germ. *Ein Steur oder Tribut; das man von zwanzig funf gēn maß.* Hisp. *Veintena parte, la rinta dela veintena.* Pol. *Podatek gdy od dęla piec boma dędziesu.* Vng. *Huzadik.* Ang. *The twentieth part.* Cicero. *ad Attic.* lib. 2. *Et eō magis quod portoris Italię sublati, agro Campano diviso, quod*

vedigal superest domesticum præter vicesimam, quę mihi videtur una conciuacula clamore pedisequorum nostrorum esse peritura.

Vicesimarius, a, um: ut *Aurum vicesimarium, & die vicesimarius* *improbitas.* Liv. 7. bel. *Pun.* Cætera expedientibus quę ad bellum opus erant *Consulibus, aurum vicesimarium, quod in sanctiore æratio ad ultimos casus servabatur, promi placuit.* Id est, aurum quod ex vicesima colligebatur.

Vices, adverbii numerandi, Viginti vicibus. [וְיָחַד] *hefim.* Gal. *Vingt fois.* Ita. *Venti volte.* Germ. *Zwanzig mal.* Hisp. *Veinte veces.* Pol. *Dwadzieszy raz.* Vng. *Huzadik.* Ang. *Twentie times.* Plin. lib. 7. cap. 22. *Centies vicies præliatus.* Colum. lib. 5. cap. 22. *ut paulo ante dixi, latitudinis pedes cum longitudo nis pedibus sic multiplicabis, centies vicies ducenti quadrageni sunt viginti octo millia & octingenti.*

Vicia, f. p. *Leguminis* genus, jumentorum pabulo nonnulli, cubitali altitudine, foliis ferę petroselinę, amplioribus tanę flore pis. minutis, nigrantibusq; in siliqua granis. [וְיָחַד] *hefim.* Gall. *Veste.* Ita. *Vexa.* Germ. *Wick.* Hisp. *Elameja.* Pol. *Wyka.* Vng. *hosek vad yak.* Ang. *vetch.* I. *hęc vicia, ut ait Vari.* lib. 1. de re Rust. cap. 3: quod capiteolos habeant, ut vicia, quibus sursum vorsum serpunt ad scapam lupini, aliumve calamum, ad quem ut hæteat, eum solet vincire. Alii dicitur malum a *Græco vicia*, quę nomenclaturę pletrique omnes Græcię populū uli sunt, Atticę exceptis, quę *εγγε*, aut *κισσιν* malucrum appellare, teste Galeno lib. 1. de Aliment. facult. Plin. lib. 18. *Nascuntur in vicia cochleę manū tæ erodentes eam.*

Viciarius, a, um. Quod ad viciam pertinet: [וְיָחַד] *hefim.* Gall. *De veste, appartenant a veste.* Ita. *Portante a vexa.* Germ. *Das ja den visten gēhbt.* Hisp. *Cosa de arveja.* Pol. *Wykwa.* Vng. *hosek vad yak.* Ang. *Belonging to viches.* Iut. *Cribrum vicarium, quo vicia expurgantur a frumento.* Colum. lib. 5. cap. 5. *Cibro viciano, vel etiam lolliario, qui jam fuerit in usū, pulli superponantur: deinde de pulegi surculis fumigentur.*

Vicinā, Vicinus, Vide VICVS.

Victimarius, a, pen. cor. f. p. *Hostia, oblatio.* [וְיָחַד] *hefim.* *יָחַד עשרה.* Gal. *Sacrificer, prinopalment pour la victime.* Ita. *Vittima, bestia di sacrificio, animale da sacrificare.* Germ. *Ein schick opffer.* Hisp. *El sacrificio que hazian de animales que matavan.* Pol. *Ofiara.* Vng. *Adzara.* Ang. *A sacrifice for to vicitime viltion of enemies.* Proprię erat ea, quę ad imperatore post triumphū in Capitolio dextra victricę immolabatur. Ovid. *1. fast.* *Victima, quę dextra cecidit victricę vocatur.* Virg. *2. Georg.* *Hic alibi Clitumne greges, & mæxima taurus.* *Victima* super eo perfuncti sumine sacro, Romano ad templū deūm duxerunt. *phos.* Horat. *3. Car. Ode 23: Victimam pontificum securi Cervice tinget Iuven. Sat. 12: Et cadet ante lares Gallicę victimæ sacra.* Cicero *pro L. Flacco: Quam potestis P. Lentulo madur victimam gratiorem, quam h. L. Flacci sanguine illius nefaria in vos odium futuaveritis?*

Victimarius, victimarii, m. f. *Sactorum minister* dicebatur, qui victimas ligabat, & cultrum, aquam, & moiam parabat, & reliqua quę facris erant necessaria. [וְיָחַד] *hefim.* Gall. *Sacrificer.* Ita. *Sacrificatore.* Germ. *Ein diener in den schick opfferen.* Hisp. *El que haze a quel sacrificio.* Pol. *Ten kwan ofian opfer.* Vn. *Adzara pap. An. A sacrificer.* Valer. Max. lib. 1. ca. 12. *Libri Petilius Prætor urbanus ex autoritate Senatus, per victimam facto igne, in cōspectu populi cremavit.* Liv. 10. bel. *Maced.* *Libri in comitio, igne a victimarii facto, in cōspectu populi cremati sunt.*

Victimarius, m. f. *Qui victimas emebat ut venderet.* Plin. lib. 7. cap. 12. *Victimarii negotiatoris, viliū mancipio.* Sic enim legunt quidam, *Perottum secuti, quum emendatores omnes illiū codices hanc ostendant lectionem: Suan negotiatoris vile mancipium.*

Vidito, vide VIVO.

Victor, Victoria, Victoriatu, vide VINCO.

Victus, victus, victui, vide VIVO.

Vicus, ci, m. f. [וְיָחַד] *hefim.* Gal. *Village, bourg, aderus.* Ita. *Contrada, calle, callese, a borgo, vicinola.* Ger. *Ein Duffen as der jehuden seiten heisset sich.* Belg. *Ein strate.* Hisp. *Aldea, & dero a calle.* Locus est, in quo sunt humiles domus, ut inquit Solipater. Atq; Varro quoque vicum ex domibus consistere ait, hęc qui vicum esse putarunt vicum, valde meo quidem iudicio errarūt. Hinc in urbe Roma vicus Cyprius, Pubilius, Colonus, Sceleratus, & cæteri, urbis partes sunt, non vic, id quod et ipsi verbis autorum facile intelligitur. Vicorum autem alii Urbani sunt, alii Pagani. Urbani vici a via dicuntur, teste Varro, quod ex utraque parte viae sunt adificia. In urbe enim sunt vici, connexi & coherentibus adificiis. Cicero pro Milone: *Nullum in urbe vicum, nullum angiportū esse dicebat, in quo Miloni non esset conducta domus.* Horat. *2. Epistol.* *Deserat in vicum vendentem tus & odotes.* Ovid. *1. fast.*

Vissum, visi, n. f. Spectrum, phasma, sive species aliqua, qua dormientes videmur videre: quanquam nonnunquam & vigilantibus usveniat: quemadmodum Bruto legimus mali genii visum non multo ante cladem Philippicam apparuisse. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vision, songe, fantoisme. Ital. Sogno, visione. Germ. Ein gesicht, ein schelmung. Hisp. La vision. Pol. Widzenie, yamienie. Vngar. Latas. Ang. Sight, vision, a fantasia. Virg. 4. Aen. Hoc visum nulli, non ipsi effata forori est. Cic. lib. 1. Academ. Plurima autem in illa tertia philosophiae parte mutavit: in qua primum de sensibus ipsis quaedam dixit nova: quod junctos esse censuit e quodam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille *phantasia*, nos *visionem* appellamus. Idem 2. de Divin. Si Deurista visa nobis providendi causa dat, cur non vigilantibus potius dat, quam dormientibus.

Vissum, visi, n. f. Pro spectaculo: hoc est, pro se quavis quae spectanda proponitur. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Ce qui est vu. Ita. Cosa veduta. Germ. Ein gesicht, schauung. Hisp. Cosa vista. Pol. Gra. Vng. Nigri vata dolog. Ang. That is seen. Propert. lib. 2. Eleg. 6. Quae manus obscenas depinxit prima tabellas, Et posuit calta turpia visa domo.

Vissus, us, m. q. Videndi actus, vel ipsa videndi facultas. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus. Ital. Il vedere. Germ. Das gesicht. Hisp. Obra de ver, a sentido para poder ver. Pol. Widzenie. Vng. Latas. Ang. The sense of seeing or sight. Plinius lib. 8. cap. 22. Sed in Italia quoque creditur luporum visus esse noxius. Ovid. 4. Fastr. Mergetur, visus effugietq; tuos. Plinius lib. 9. cap. 50. Pisces attritu ventru coeunt tanta celeritate, ut visum salant. Quislib. lib. 10. cap. 1. Qualis est ferri fulgor, quo mens simul, visusque perstringuntur. Visus pro viso & spectro aliquando ponitur. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Virg. 3. Aen. Nymphas venerabar aepretes, Gradivumq; patrem, Genicis qui praesidet arvis, Rute secundarent visus, omenq; levarent. Idem 5. Aen. Obsupuit visu Aeneas. Horat. 2. Serme. Satyr. 31. tum immundo somnia visa Nocturnam vestem maculant, ventremq; supinum Nocturnus visus. Tacit. lib. 20. Advocata cognitione iussu numinus, visus, Ptolemicq; visus, & ingruenti mala exponit. Visus, pro specie. Cic. 1. de Nat. deor. Ex quo existit & illud, multa esse probabilia, quae quamquam non percipiuntur, tamen, quia visum quandam haberent insignem & illustrem, his sapientis vita reperitur.

Visio, visionis, verbale, f. t. Ipse videndi actus. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Hisp. Obra de ver a la vista. Pol. Widzenie. Vng. Latas. Ang. Seeing or a sight. Cic. 4. Academ. Nec potest is cui est visio veri falli, communis ullum habere iudicium, aut ullam omnino veritatis notam. Cic. 1. de Nat. deorum. Neq; visionem, neq; auditum, neq; sonum sine aere fieri posse. Visio item ponitur pro viso & spectro. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vision, fantoisme. Ital. Vision fantasia. Germ. Ein gesicht so etiam wandertatich fursompt. Hisp. La vision a phantasia. Pol. Strach, yamienie. Quint. lib. 6. cap. 21. Tentabo etiam de hoc dicere, quas *phantasiae* Graeci vocant: nos sane *visioni* appellemus, per quas imagines reru absentium ita representantur animo, ut eas cernere o culis ac praesentes habere videamur. Macrobius in Somn. Scip. Omnia quae videre sibi dormientes videntur, quinque sunt principales, & diversitates, & nomina. Aut enim est *phantasia*, secundum Graecos, quod Latini *phantasia* vocant, aut *phantasia*, quod visio recte appellatur: aut *phantasia*, quod *phantasia* nuncupatur: aut *phantasia*, quod *phantasia* dicitur: aut est *phantasia*, quod Cicero, quoties opus hoc nomine fuit, *visum* vocavit.

Viso, si, si, sum, act. t. Ad videndum eo, invisio, adeo, convenio. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Een om te sien. Hisp. Ver con efecto a ver. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogatam. Ang. To visit, to go to see, to see often. Cicero ad Attic. Cupio equidem, & jampridem cupio Alexandriam, reliquamq; Aegyptum visere. Id est, ad videndum ire. Terent. in Hecyra: Non visam uxorem Pamphili, quam in proximo sit agra illud veru in Andria: Id viso, tunc, an illi infamiant: exponit Donatus, ad videndum venio, & Eadem etiam vis servatur in compositis. Terent. in Andr. Reviso quid agant. Redeo (inquit Donatus) ut videam quid agant. Et in Adelpis: Hera ego hinc ad hos provisam quam mox virginem accersant. Proviso (inquit) duas res significat, pro cedo, & video. Plaut. in Menech. Provisam quam mox vir meus redeat domu. Non raro tamen Viso accipitur pro primitivo Video, praesertim cu verbo eo, aut Venio conjunctum. Plautus Rudente: Nunc huc ad Veneris sanum venio visere rem divinam facturam se dixerat. Terentius Hecyra: postquam accersivit sapius, Aegra simulat mulierem nostram illico It visere ad eam: admisit nemo. Idem Phorm. Vultisne eam visere? Idem usavenit quando jungitur his ablativis gratia, causa, studio, & hujusmodi. Salustius: Multi autem qui e castris visendi aut spoliau

di gratia processerant, volentes hostilia caedavera, amicum alii, pars hospitem, pars autem cognatos reperiebant. Terentius in Hecyra: Ne mittas quidem visendi causa quenquam. Virgilius 2. Aen. Vndiq; visendi studio Trojana juvenis Circunfusa fuit. Ex quibus datur intelligi, hoc verbum non esse desiderativum, sicut multi putant, sed magis excitativum. Na si viso in his exemplis intelligas, videre cupio, sensus tunc ineptus: superfluo enim ita foret hi ablativus studio, causa, gratia, quos habet adjunctos. & invenitur & passivum Viso, in tertis potissimum personis. Cic. 6. Ver. Cupidinem fecit illi, qui est Thespis, propter quem Thespis visantur. Idem 1. Officior. Domus Cn. Octavii vulgo visebatur.

Vissendus, particip. Lucretius. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Digne d'être vu. Ita. Digno di essere veduto. Germ. Dign sein zu sein. Hisp. Digno de ser visto. Pol. Godno namiedzenia. Vng. Meglatogando. An. Worth to be visited or sight. Cicero pro Pompe. Quae exteri tollenda arbitrabatur, se sibi ille ne videnda quidem exstimulabat. Aliquando nomen est ex participio. Plin. lib. 16. cap. 44. Vicina luco est ilex, & ipsa nobilis xxv. pedu ambitu caudicis, decem arbores metiens singulas magnitudinis videndae est, spectabilis, admirandae, dignae videndi. Vissito, ras. Frequentativum est a Viso, saepe viso, & frequenter convenio, adeo. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus quid arderet podagra doloribus, visissetque hominem Ciceronem, Epicuri per familiaris, & tristis exeret, & Plaut. in Cur. Ibi me interrogat, Equem in Epidauru Lyconem trapezitam noverim. Dico me non visse, quid lenonem Cappadocem anno Vissasse. Idem Epidic. Nescito hanc: nam visere nescio ubi me visisse prius. Est ne caelan non est quam animus retur meus? Dii boni, visitavi antea: certe ea est.

Vissitatio, visitationis, verbale, f. t. Actus visitandi. Vissibilis, & hoc visibile, om. t. Quod videri potest: sicut invisibile, quod videri non potest. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus quaedam, visibilem animi partem accipiunt, atque admittunt.

Vidua, viduae, f. p. Mulier viro orbata: a ve particula intensiva (ut quibusdam videtur) & antiquo verbo leuare, quod cum Hetruscis di videre significabat. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus Quae tam diu vidua viro suo caruit. Horat. 1. Epil. 12. sunt qui frustis & pomis viduas venentur avatas. Comiti labolenus Iuriconsultus Viduam dictam putat a Veporivo, & nomine Duo: ut Vidua dicta sit, quasi sine dante: rati voce non eam solum intelligi putat, quae orbata est viro, verum etiam quae nunquam nupsit. Viduam (inquit) dici placet, non solum quae aliquando nupta fuisset, sed eam quoque, quae virum non habuisset quia Vidua sic dicta est, quemadmodum Vecors, Vesanus, qui sine corde aut sanitate esset: similiter Vidua, quasi sine dante.

Viduo, viduas, act. p. Orbo, seu privo. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus Tot serro seiva dedisset Funera, tam multis viduisset civibus urbem Horatius 2. Carm. Ode 9: Et solus viduatur omi.

Viduatius, viduata, viduatum: [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus ut Leges viduatae ludice, Claud. 1. Pan. Regna viduata lumine pro inferis, Sil lib. 3. Cōjux viduata rodis, Seneca Molea.

Viduus, a, um, Privatus, orbatus, desertus. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus Viduus, privatus. Germ. Bescheiden. Hisp. Cosa privada como de marido. Pol. Opposzyty, or samotny. Vng. Besegy. Ang. Single, or single, alone. Horat. lib. 1. Carm. Voce du terret, viduus praertra, Risit Apollo. Cic. 2. Tuscul. Sic me ipse viduus pelles recipio anxias. Hinc viduus lectus, dicitur qui altero conjugio carcat. Lucanus: Infomnis viduo tum primum fugata lecto. Ovid. 1. Fast. Per totidem menses a funere conjugis usque Sullioet in vidua tristia signa domo. Idem epil. 18. Cur ego tot viduas exegi frigida noctes? Arbor vidua, quae viro non est maritata. Horatius 4. Carm. Ode 5: Et vitem viduas ducit ad arbores.

Viduitas, viduitatis, f. t. Vita caelebs post nuptias. [מַרְאֵה מַלְאָכִים] Gall. Vissus, regard. Ital. Esso vedere. Germ. Das sehen. Belg. Besoeken. Hisp. Ver a menudo. Pol. Nawiedziac. Vng. Meglatogando. Ang. To visit, to go often to see. Cic. 5. de finibus

Distatorem Liv. 1. bel. Pun. Eundem vigorem in vultu vimq; in oculis, habitum oris, lineamenta que intueri, Viig. 9. Aem- nec tarda fenectus Debilitat vires animi mutatq; vigorem. Ovid. 12. Metam. Gratus in ore vigor, &c.

Vigil, pen. cor. adjectivum est. om. t. ablativum: faciens vigile, vel vigili: quavis in plurali numero acutum genus no habeat est autē Vigili idem quod vigilans: hoc est qui no est tor- pen: quales sunt dormientes, sed qui in vigore suo est. [רעו] Gall. Veiller, qui velle. Ital. Vigilante. Germ. Wachen oder wasser. Hisp. Velador Pol. Ostrzej. Vn. Vezay. Ang. Watchful.] Virgil. 4. Aeneid. Monstrum hor- rendum, ingens, cui quot sunt corpore pluma. Tot vigiles oculi. Ovid. 3. Metam. Et tenuant vigiles corpus miserabile curae.

Vigil, substantivū. Nocturnus custos, qui & excubitor dicitur, à quo praefectus vigiliū vocatus est. [רעו] Gall. Garde de nuit, le guer. Ita. Chi fa la guardia di notte. Germ. Ein Wächter. Hisp. Velador, guarda de noche. Pol. straż. Vng. Vezay. Ang. A watch- man.] Plaut. in Amph. Rex Creon vigilēs nocturnos lingu- los semper locat. Cic. 6. Verrii. Clamor à Vigilibus, sanq; cu stodibus tollitur Lucan. lib. 7. ne rumpite somnos Castrosū vigilēs, nulla tuba verberet aures, &c.

Vigēsimus, a. um, Vltimus ex viginti. [רעו] Gall. Vingtième. Ital. Vintesimo. Germ. Zwanzigst. Belg. Twintigste. Hisp. Cada uno de veinte. Pol. Dwudziesty. Vng. Har- zedek. Ang. The twentieth.] Cicero pro Pompeio: Ex illo tem- pore tertium jam & vigesimum regnat annum.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Distatorem Liv. 1. bel. Pun. Eundem vigorem in vultu vimq; in oculis, habitum oris, lineamenta que intueri, Viig. 9. Aem- nec tarda fenectus Debilitat vires animi mutatq; vigorem. Ovid. 12. Metam. Gratus in ore vigor, &c.

Vigil, pen. cor. adjectivum est. om. t. ablativum: faciens vigile, vel vigili: quavis in plurali numero acutum genus no habeat est autē Vigili idem quod vigilans: hoc est qui no est tor- pen: quales sunt dormientes, sed qui in vigore suo est. [רעו] Gall. Veiller, qui velle. Ital. Vigilante. Germ. Wachen oder wasser. Hisp. Velador Pol. Ostrzej. Vn. Vezay. Ang. Watchful.] Virgil. 4. Aeneid. Monstrum hor- rendum, ingens, cui quot sunt corpore pluma. Tot vigiles oculi. Ovid. 3. Metam. Et tenuant vigiles corpus miserabile curae.

Vigil, substantivū. Nocturnus custos, qui & excubitor dicitur, à quo praefectus vigiliū vocatus est. [רעו] Gall. Garde de nuit, le guer. Ita. Chi fa la guardia di notte. Germ. Ein Wächter. Hisp. Velador, guarda de noche. Pol. straż. Vng. Vezay. Ang. A watch- man.] Plaut. in Amph. Rex Creon vigilēs nocturnos lingu- los semper locat. Cic. 6. Verrii. Clamor à Vigilibus, sanq; cu stodibus tollitur Lucan. lib. 7. ne rumpite somnos Castrosū vigilēs, nulla tuba verberet aures, &c.

Vigēsimus, a. um, Vltimus ex viginti. [רעו] Gall. Vingtième. Ital. Vintesimo. Germ. Zwanzigst. Belg. Twintigste. Hisp. Cada uno de veinte. Pol. Dwudziesty. Vng. Har- zedek. Ang. The twentieth.] Cicero pro Pompeio: Ex illo tem- pore tertium jam & vigesimum regnat annum.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Vigēsimā, vigesimā, f. p. Tribui genus, quum in centenarū mias quinquē exiguntur. Auger. Plin. in Paneg. His vigesima re- pta est, tributum tolerabile. Vide VICESIMA.

Hispan. *Vila*, diligentia. Pol. *Czynosc, ostrozylosc*. Vngar. *Vigyaz*, *virraaz*. Ang. *Watchfulness, watch*. Idem in Adcliph. Vigilantia tuam mihi narra. Cicero Curio lib. 7. Nihil tam eo Consule mali factum est: fuit enim missa vigilanti.

Vigilanter, adverb. Cum diligentia & sollicitudine. [משמרת] Gall. *Vigilamment, surveillant, diligentment*. Ital. *Vigilantissime, con diligentia*. Germ. *Wachbarlich*. Hispan. *Velando diligentemente*. Pol. *Czynosc*. Vng. *Vigyaz, virraaz*. Ang. *Watchfully, with watch*. Cicero 6. Verrin. Quod vigilanter provinciam administrasset, cujus omnes vigilas in stupris consistat, adulteris que esse consumptas. Plancus ad Ciceronem lib. 10. Tu mihi Cicero quod adhuc fecisti, idem praista ut vigilanter nervoseque nos qui stamas in aere, subdormes.

Vigilans, i. d. s. m. Excubitor. [שומר] Gall. *Garde de nuit, 7e du guer*. Ital. *Guardia di notte*. Germ. *Ein wachter/wachter*. Hispan. *El velador, guarda de noche*. Pol. *Straz*. Vng. *Vigyaz, virraaz*. Ang. *Watchman*. Senec. Epist. 38. Quid intetere, unum super aliquem vigilantium ruat aut mons, aut turris.

Vigilans, acis, Sagaciter, multumque vigilans. [שומר] Gall. *Veillant, qui ne dort point*. Ital. *Molto vigilante*. Germ. *Wach, wachtbar*. Hispan. *Muy velador*. Pol. *Dobry czuosc*. Vng. *Vigyaz, virraaz*. Ang. *Watchful*. Colum. lib. 7. cap. 12. de canibus loquens: Maxime autem debent in custodia vigilantes conspici: nec erronei, sed assidui & circumsperti magis quam temerarii. Idem usus est Iuriscoisultus in L. 8. D. de adl. edic.

Vigilans, a, live Vigilans, arum, f. p. Infomnia, excubiaz nocturnae. [שומר] Gall. *Veillant, qui ne dort point*. Ital. *Molto vigilante*. Germ. *Wacht, nachtwacht*. Belg. *Wate*. Hispan. *Vela, obra de velar, guarda de noche*. Pol. *Czynosc*. Vng. *Vigyaz, virraaz*. Ang. *Watchman*. Cicero septima Philippica: Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus, ut populum Romanum vacuum metu nostra vigilia redderemus. Idem 4. Tusc. Cui non sunt audita Demosthenis vigilanz qui dolere se agebat si quando opificum antelucana ehet victus industria: vigilas militares in quaternis olim horarum spatia dividebant: ita ut prima, secunda, tertia, & quarta vigilia diceretur. Caesar 1. bel. Gal. Vbi per exploratores Caesar centior factus est, tres jam partes copiaru Helvetoru id flumen traduxisse, quartamque ferè partem circa flumen Ararim reliquam esse, de tertia vigilia cum legionibus tribus ex castris profectus, ad eam partem pervenit, qua eundem flumen transierat. Interdum vigilanz dicuntur ipsi custodes: qui vigilanz, si pidiat. Salust. in Jugurth. Sed neque more militari vigilanz deducebantur. Idem in Catilin. Et ab incendio intelligebat urbem vigilanz munitam. Vigilanz Cereris dicuntur à Plauto in Adul. nocturna sacra, quibus in xde Cereris pervigilabant mulieres, qua & mysteria & initia dicebantur. [שומר] Nam ea nocte cum viro concumbere, piaculum erat. Is, inquit, ad olefcentis illius est avunculus, Qui illam supra vit noctu Cereris vigilanz.

Vigilanz in neutro etiā dixerunt veteres. Varro in Eudymionibus: Animu nitro speculatum toto orbe, ut quid facerent homines quem experenti sunt, me faceret certiore, si quis melius operam superet, ut eius consilio potius vigilanz amministrarem nostrum. Ex Nonio.

Vigilanz nomen numerale indeclinabile. [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero 3. de Oratore: Annosque natus unum & viginti, nobilissimu hominem & eloquentissimu in iudicium vocatum. Virg. 1. Aeneid. ad littora mittit Vigintrantos.

Vigilanz viri, nomen magistratus apud Romanos: [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero ad Atticum lib. 2. Vbi nemo sit praeter me, qui quenquam ex vigintivirum unum esse salvum velit.

Vigilanz viri, us, ui, m. q. [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero ad Atticum lib. 2. Vbi nemo sit praeter me, qui quenquam ex vigintivirum unum esse salvum velit.

Vigilanz viri, us, ui, m. q. [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero ad Atticum lib. 2. Vbi nemo sit praeter me, qui quenquam ex vigintivirum unum esse salvum velit.

Vigilanz viri, us, ui, m. q. [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero ad Atticum lib. 2. Vbi nemo sit praeter me, qui quenquam ex vigintivirum unum esse salvum velit.

Vigilanz viri, us, ui, m. q. [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero ad Atticum lib. 2. Vbi nemo sit praeter me, qui quenquam ex vigintivirum unum esse salvum velit.

Vigilanz viri, us, ui, m. q. [שומר] Gall. *Vingt*. Ital. *Venti*. Germ. *Zwanzig*. Belg. *Zwanzig*. Hispan. *Veynte*. Pol. *Dwadsiecia*. Vng. *Hoz*. Ang. *Twenty*. Cicero ad Atticum lib. 2. Vbi nemo sit praeter me, qui quenquam ex vigintivirum unum esse salvum velit.

pretiosi potius iacturam faciat an servali vilis. Idem 2. de Fl. nib. Non minor, inquit, voluptas percipitur tam ex vilissimis rebus, quam ex pretiosissimis. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. Et genus & virtus, nisi cum se vilior alga est. Vile à villa deduci quidam putant, quod omnia in villa viliora sint quam in urbe. libe. num proprie vile, quod parvo constat, cuius contrariu est carum, & videt. Cic. 5. Verr. Frumentum, quoniam vilis erat, ne emisset. Plautus in Trinum. Neque quicquam hoc vilem esse. Nisi mores mali. Pponitur interdum pro abundanti, teste Servio, quia omne quod plerimum abundat, vile est: id est, parvo venditur pretio. Virg. lib. 1. Georg. Si vero viciumque leres, vilemque phasellum, Vili oratio dicitur à Quintil. lib. 2. ca. 3. neglecta, inelaborataque: cui opponitur Accurata. Vili ablativus verbi pretii ad d. soler. Mart. lib. 12. Instruam vili vendis Amicne domum.

Villis & Villissimè, adverbis, Minoris & minimo pretio. Plin. lib. 18. cap. 6. Quicquid per acellum fieri potest villissimè constat. Col. lib. 12. ca. 39. Hoc ubi lignosu copia est, villissimè constat, & est in usu vel dulcius quam superiores note passi.

Villitas, atis, f. Exiguitas pretii. [שומר] Gall. *Petit prix, petite valeur*. Ital. *Villità, buon mercato*. Germ. *Wortel, nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset. Villitas sui, per translationem dicitur, quum quis ita temere ruitis peniculum, ut nihil vita sua vilius habere videatur. Cumus libro 9. Quod nimis belluarum ritu in perniciem non necessarium Fortium virorum est magis mortem contemere, quam indidisse vitam. Sape tadio laboris ad vilitatem sui compelluntur ignavi.

Vilico, es, n. f. [שומר] Gall. *Auili, faire un vilicage*. Ital. *Per vile, vilicage*. Germ. *Wortel, oder nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset.

Villio, ar, pen. cor. vitem reddo. [שומר] Gall. *Auili, faire un vilicage*. Ital. *Per vile, vilicage*. Germ. *Wortel, oder nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset.

Villio, ar, pen. cor. vitem reddo. [שומר] Gall. *Auili, faire un vilicage*. Ital. *Per vile, vilicage*. Germ. *Wortel, oder nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset.

Villio, ar, pen. cor. vitem reddo. [שומר] Gall. *Auili, faire un vilicage*. Ital. *Per vile, vilicage*. Germ. *Wortel, oder nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset.

Villio, ar, pen. cor. vitem reddo. [שומר] Gall. *Auili, faire un vilicage*. Ital. *Per vile, vilicage*. Germ. *Wortel, oder nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset.

Villio, ar, pen. cor. vitem reddo. [שומר] Gall. *Auili, faire un vilicage*. Ital. *Per vile, vilicage*. Germ. *Wortel, oder nach guttigit*. Hispan. *Apud poco precio*. Pol. *Tanioty*. Vng. *Hiranyoz, alacsony*. Ang. *At low price*. Cicero pro lege Manilia: Tanta repente vilitas annonae ex summa inopia, & caritate rei frumentariae conlecta est, unius spe & nomine, quantum vix ex summa obestare agrorum diuturna pax efficeret potuisset.

Villanus, villani, pen. prod. m. f. Qui in villa habitat. [מבד] pe-
 rui. Gal. Villani, laboureurs, contadin. Ital. Villano, rustico,
 leuatore, cocedino. Germ. Ein Bauer ein Dome so ein Bauer
 heist. Hisp. Villano, albaño. Pol. Wiskak, nawi miszkaci.
 Vng. Majora lakoz. Ang. That labourer a farmer. Junde & Se-
 mivillanus, semivillanus. Villani (inquit Budarus) dicuntur,
 quod villæ (unde dicti villici) ascripti, & colonarum con-
 ditioni additi aut ipsi sunt, aut eorum majores fuerint: qua-
 rum rerum vestigia non obicura multis in locis extant. Quod
 tamen nomen loquentium infamia in contumeliam jam ver-
 sit. Villanum enim & vilem vernacula simplicitas confundit.
 Villanus, villare, Villaticus. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.] Plin. lib.
 10. cap. 41. Villanibus galinis & reliquo inest: inhorrescent e-
 ditio ovo, excitantq; sese, & circumfere purificant, aut festu-
 ra aliqua sese & ova lustrant.

Villanus, a, um, Quod ad villam pertinet. [מבד] parat. i. n. villare,
 a. p. villare. Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ.
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.] unde Villati: ca patho, dicitur alimentum,
 quod pertinet ad animalia, quæ rari nutriuntur, ut puta, pec-
 cudes, arces, pisces. Villaticus canis qui villæ asservandæ gra-
 tia alitur. Col. lib. 2. cap. 10. De villatico cane igitur, & pasto-
 rali dicendum est: nam venaticus nihil pertinet ad nostram
 professionem. Plin. lib. 23. cap. 1. Ajunt si quis villam ca tinxe-
 rit, fugere accipitres, tutasque fieri villaticas aves. Villaticæ
 gallinæ dicuntur gallinæ illæ vulgares, quales pteruque in
 villis, & in ipsiis enam urbibus vulgò videmus educari. Dicitur
 villaticæ ad discretiorem agrestium, & Africanaum: de qui-
 bus vide in dictione GALLINA.

Villico, villicas, & Villicor, villicaris, deponens. Rusticor, sive
 in villâ animi causa secedo. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 Pomponius: Longè ab utro villicari, quò herus rariantei ve-
 nit, non villicari, sed dominari mea est sententia.

Villitatio, f. s. Ipsa rustica negotiatio, vel villæ dispensatio.
 [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare. Gall. De village ou metairie.
 Ital. Villano, di villa. Germ. Ein Bauer. Hisp. Casa de aquella
 posesion del campo. Pol. Wiskak siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang.
 Of a farmer or manor place.] Col. lib. 11. cap. 1. Qui suscipit officium
 villitacionis, in primis convitium domesticum, multoq; etiã
 magis externum vitet.

Villitones, Villici, vel præfecti villitacionis, ut est apud Apu-
 liam in Apologia: [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.

Villicus, m. f. Præfectus villæ, cui tota rei rusticæ cura a do-
 mino committitur. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare. Gall. De
 village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein Bauer.
 Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak siodlki.
 Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.] Varro de re rust. lib. 1. cap. 1. Villicus
 agri colendi causa constituitur, atque appellatus à villa: villa,
 ad eam quod in eam convehuntur fructus, & vehuntur, quam
 veniunt. A quo rustici etiam nunc quoq; viam vrbem appel-
 lant, propter vecturas: & Villam, non Villam, quod vehunt, &
 unde vehunt. Oeconomus autem tam pecuniarum quam frugum,
 & omnium quæ dominus possidet, dispensator est. Cicero lib.
 4. Tusculanarum quarst. Qui quæ villico factus esset itation:
 Quo te modo, inquit, accepit, nisi iratus essem? Horat. lib.
 1. Epist. Villice sylvarum & mihi me reddentis agelli. Colum.
 lib. 11. Villicus semper caveat ne improvidus ab opere vincæ
 turres est agrestis, infidiosa cunctationi.

Villici, villice, f. p. Vxor villici. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 Mart. lib. 1. Lingua in quaales
 onerat cui villica mensas. Juve. Sat. 11. Aspargi,posito quos
 legit villica fuso.

Villum, villi, vide VINUM.

Villus, m. f. Non propriè pilus est, ut nonnulli interpretantur,

sed multorum pilorum collectio, & quidam quasi floccus,
 quales in jubis leonum, & luporum, & nonnullorum etiam
 canum videmus propendere. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 in vestibus
 etiam villi dicuntur, flocci illi prominentes, qui hodie etiam
 ornatus causa arte fullonia pannis inducuntur. Cic. 2. de Nat.
 deor. Animantium verò quanta varietas est: quarum alix co-
 rna recte sunt, alix villis vestitæ, alix spinis hirsutæ: plumas
 alias, alias squama videmus obductas: alias esse cornibus arma-
 tas, alias habere effugia pinnarum. Plin. lib. 8. cap. 10. de ca-
 pris loquens: Depedit omnino mero villus, quem aruncum
 vocant Virgil 3. Georg. Dulcibus iccirco fluvit pecus omne
 magistri Perfundunt, adixi arces in gurgere villis Merfatur.
 Mart. lib. 14. Calciant villi pallia nostra mei.

Villosus, adject. Quod villis plenè est, hirsutus, hirtus. [מבד] parat. i. n. villare,
 a. p. villare. Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.] Colum.
 lib. 7. cap. 12. Amplo, villosoque pectore. Virg. 8. Aeneid. vil-
 losi pelle leonis.

Vimè, n. s. Omne virgultum lentum, & flexile, ad ligan-
 dum aptum quasi vincimen. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 dicitur vimen seras, dum sit lentissimum. Virg. 3. Aen. Rursus
 & alterius lentum convellere vimen Insequor, & causas pen-
 nitus tentare latentes. Idem 2. Georg. aqua eluctabitur om-
 nis, Scilicet, & grandes ibunt per vimina guttæ. Idem 11. Aen.
 Haud segnes alii crates, & molle pherebum Arduis textunt
 virgis, & vimine querno. Colum. lib. 14. cap. 15: Si viminibus
 salicis aut ulmi ligaveris. Casar. 1. bell. Civ. Reliquum corpus
 navium, viminibus contextum, coris integebatur. Fuit au-
 tem vimina ex populorum virgis, ulmi, & sanguinorum fru-
 ticum, & betulæ, & vitis, & coryli intortæ, & salicis quæ prin-
 cipatum obtinet.

Vimicæ, a, um, Quod est ex vimine. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 vimineasq; trahis crates, & c. 3. bel. Civil. Mulcum autem
 ad idè lapidum, quod unum nostris erat telum, vimineas te-
 gumenta galcis imposita defendebant.

Viminalis, viminalis, om. t. Quod est ad ligandum aptum, seu
 quod pertinet ad viminam. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 ut, Salix vi-
 minalis. Plin. lib. 17. cap. 20. Salicis viminalis singula jugera
 sufficiunt viginti quinque vineæ jugeribus. Columel. lib. 4.
 cap. 10. Quare salices viminalis, atque arundinera, vulga-
 resque sylvæ, vel confinio consistæ, & castaneis prius facien-
 da sunt.

Viminalis, absolutè. Nomen generale est, omnibus tum arbo-
 ribus, tum fruticibus commune, quæ vimina producant. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]
 Plin. lib. 17. cap. 20. Hæc est viminalium cultura.

Vinacæ, Vinaria, Vinarius, vide VINUM.

Vincæ, vincæ, f. p. Herba topiaria, humi repens, laevi foliis te-
 nuibusque samentis quibus obvia quæque vincit: unde &
 nomen invenit. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare. Gall. De
 village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein Bauer.
 Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak siodlki.
 Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.] Plin.
 lib. 2. Epist. 17. Adjacet gestationi interiore circuitu, vin-
 cæ tenera, & umbrosa, nudisque etiam pedibus mollis & ce-
 dens, eadem & Vincapervicæ appellatur à Plinio majore li-
 bro 21. cap. 11.

Vincapervicæ, [Pol. n. s. vincæ] Herba est topiaria, perpetuo
 vivens, foliis geniculatis vestita, veteribus inopiam flori-
 rum supplere solita, humi repens, & in modum funiculi se-
 se potgens, & vicina quæque vinciens: unde & nomen in-
 venit. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare. Plin. libro 21. cap. 11, alio nomine
 chamædaphnæ, quasi humilem laurum, appellari tradit pro-
 pter foliorum similitudinem. Omnino tamen diversa est
 chamædaphnæ Dioscoridis, quam Latini Laureolam appel-
 lant, sive Lauraginem. Officinæ Peruvianam nominant.

Vincio, vincis, vinci, victum, a. t. q. Ligo, constringo. [מבד] parat. i. n. villare, a. p. villare.
 Gall. De village ou metairie. Ital. Villano, di villa. Germ. Ein
 Bauer. Hisp. Casa de aquella posesion del campo. Pol. Wiskak
 siodlki. Vng. Majora lakoz. Ang. Of a farmer or manor place.]

re. Germ. & Belg. Vinden. His. Atar. Pol. Widy. Vng. Meg
 kábám xpritam. An. To tie or binds. Virg. 1. Aen. Purpureoq;
 alie furas vincite cothurno. Ovid. 10. Met. non huc ut opera
 viderem Tartara descendit: nec uti villosa colubris Terna Me-
 dulai vincite guttura Monitris. Cic. pro Marcel. Omnia quae
 delapsa, jam fluxerūt, severis legibus vincienda sunt. Idem in
 Orat. Et verba eligebant: & sententias graves & saaves repe-
 tiebant: sed eas haud vinciebant, haud explebant.

Vinctus, a, um, participium, Ligatus, constrictus. [VION] *עִיר*
 קשור *kaschur. dederit*. Gal. *לי* Ital. Ligato. Germ. Obun-
 den. Belg. Obunden. Hisp. Atador. Pol. Związani. Vng. Meg
 kábám xpritam. Ang. Tied, or fastned. Cic. 6. Ver. Dedit igitur ubi
 fortuna Siculorum C. Marcellum judicem: ut cujus ad statum
 Siculi te Praetore alligabantur, ejus religione te eundem vin-
 ctum astrictumq; dedamus. Terent. in Eynuch. quas matres
 student Demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles si-
 ent. Vinctus aliquando pro capivo accipitur, sive pro ser-
 vo compedito, qui ex vinculis aut in ergastulo opus facit.
 Seneca: Qui unus erat è vinctis Celsaris, mox liber-
 tate donatus est. Plin. Epist. 19: Nam accipie usquam vinctos
 habeo.

Vinctus, us, ui, m. q. Ligamen. [VION] *עִיר* *קשר* *isfir. idm.*
דער קשר. Gal. *Valien. licaflon*. Ita. Ligamento. Germ. Bindung oder
 Band. Hisp. Atadura. Pol. Związek. Vng. Kötöl. Ang. A band to tie
 any thing with. Varro lib. 1. de re Ruit. cap. 8: Et vindemia
 facta deniq; discat pendere in palmam aut funiculo, aut vin-
 ctu, quod antiqui vocabant cestum.

Vinculum, vinculi, n. f. Ligamen. [VION] *עִיר* *קשר* *isfir. idm.*
דער קשר. Gal. *Valien. licaflon*. Ita. Ligame. Ger. Ein Band. Hisp.
 Atadura. Pol. Związek. Vng. Kötöl. Ang. A band to tie
 any thing with. Cic. 7. Offic. Nullum enim vinculum ad strin-
 gendam fidem iurjurando majores artius esse voluerunt.
 Copulare uno vinculo. Liv. 8. bel. Pun. Virg. 2. Aen. nam te-
 neras arcebant vincula palmas. Ovid. 9. Metam. Dixerat, &
 summo digitorum vincula collo lajicit. Virg. 4. Georg. Hinc
 tibi nate prius vinculis capiendus. Cic. pro Cæcin. Qui jus ei-
 vile contemnendum putat, is vincula revellit, non modò ju-
 dicatorum, sed etiam utilitatis, viraq; communis. Vincula
 pro viminibus, quibus vites religantur. Col. li. 5: Salix humi-
 da loca desiderat, genista etiam sicca, utraq; tamen circa vi-
 ancam feruntur, quum palmitibus id onca præbeant vincula.
 Vinculum, jugale, per translationem pro conjugio. Virg. 4.
 Aeneid. Ne cui me vinclo vellem sociare jugali. Vincula,
 pro carcere in quo noxii vincti servantur. *דער קשור*. Cic. 7.
 Ver. Quid si autem illi sit vincula rupisset, lo vinculis esse, est in
 carcere esse vinctum. Plin. lib. 7. cap. 34. de Scipione Nasica: In
 summa, et in patria mori non licuit: non Hercle magis quam
 extra vincula illi sapientissimo ab Apolline judicato Socrati.
 Venuleius de verb. sign. Vinculorum appellatio, vel publi-
 ca, vel privata vincula significantur. Custodiae verò tantum
 publica custodia.

Vinctura, x, pen. prod. f. p. [VION] *עִיר* *קשר* *isfir. idm.*
דער קשר. Gal. *Valien. licaflon*. Ita. Ligamento. Germ. Bindung. His.
 Atadura. Pol. Związek. Vng. Kötöl. Ang. A band to tie
 any thing with. Plin. lib. 16. cap. 37: Pariuntq; baltheo corucis vincula: & alię
 virgas sequacis ad vincturas lenticia. De salsicibus.

Vinco, vincis, vici, victum, act. t. Supero, ex certamine superior
 evado, victoriam reporto, supero, devinco, expugno. [VION] *עִיר*
 מנצח *menat. hachab. n. n. n. n.* Gal. *Vainquer. victoriam*. Ita. *Vincere. supero*.
 Germ. *Obwinden*. Hisp. *Atador*. Pol. *Związkać*. Vng. *Meggyz*. Ang. *To overcome, to*
vanquish. Cicero in Catulina: Mihi vivendum est cum illis,
 quos vici, & subegi. Virg. 10. Ecloga: Omnia vincit amor. Idē
 lib. 1. Georg. labor omnia vincit improbus, & duris urgens
 in rebus egestas. Cic. lib. 1. Offic. Non est consentaneum, qui
 metu non frangatur, eum frangi cupiditate: nec qui in victum
 se à labore præstitit, vinci à voluptate. Per translationem
 ponitur pro exprimo, & quasi difficultatem rei dicendo su-
 pero. Virg. 3. Georg. Nec sum animi dubius, verbis ea vincere
 magnū Quam sit. Item pro animi compositio: unde & vi-
 ctor, pro animi cōpote accipitur, *דער קשור*. Idem lib. 3. Georg.
 Illi victor ego, & Tyrio cōspectus in oistio. Ponitur aliquan-
 do pro convincere, docere, probare. Cic. pro Cluent. Vinco
 deinde virum bonū fuisse Oppianicum. Vincere cibum di-
 xit Plin. lib. 11. cap. 53. pro concoquere. Vincere expectatio-
 nem: est facere plus quam quisquam speraverat Vincere sua
 fata, dicuntur parentes suis liberis superstitibus. Virg. 11. Aen.
 Contrā ego vivo do vici mea fata, superstites Restarem ut ge-
 nitoris est, naturalem ordinē vita longiore superavi: nanq;
 hic ordo est, ut sint parentibus superstitibus filii.

Victus, victa, victum, participiū, Certamine superatus. [VION] *עִיר*
 מנצח *menat. hachab. n. n. n. n.* Gal. *Vaincu. surmonté*. Ita. *Vinto. supero*.
 Germ. *Obwinden*. Hisp. *Vencido*. Pol. *Zwycięzani*. Vng.

Meggyz. Ang. *Over come, vanquish*. Cic. lib. 2. de Divin.
 Galli victi flere solent, canere victores. Horatius Epod. 9. Ter-
 ra marq; victus hostis, & subacti populi, apud Cice-
 ronem ad Atticum: cuius contrarium est invictus est, in-
 perabilis. *דער קשור*. Cicero lib. 1. Offic. Animi excessi, atq; in-
 victi magnitudo ac robur. Ponitur aliquando victus, pro
 voti impote, *דער קשור*. quemadmodum contra Victor, pro voti
 compositio. Virg. 9. Eclog. Nūc victi tristes: quoniam
 fors omnia versat. Victus aliquando dicitur a proposito re-
 cedens. Virg. 2. Aeneid. Hic verò victus genitor se tollit ad
 auras. Servius.

Victor, victoris, pen. prod. m. t. Qui in certamine superior eva-
 sit. [VION] *עִיר* *מנצח* *menat. hachab. n. n. n. n.* Gal. *Vainqueur. victoriam*. Ita.
Vincitore. victore. Germ. *Ein Obwinden*. Hisp. *En vencer*.
 Pol. *Zwycięzca*. Vng. *Meggyz*. Ang. *That vanquisheth or overcometh*.
 Cic. 2. bel. li Gallic. Nostros victores transire flumen conspexerant. Plin.
 lib. 7. ca. 18: L. Sicius Dēatus ceteris viciis præliatus, odierit
 ex provocacione victor, XLV. cicatricibus adverso corpore
 insignis, nulla in tergo. Cicero Marcello lib. 4: Multa enim vi-
 ctio eorum arbitrio per quos vicit, etiā invito faciendū fuit.
 Aliquando accipitur pro voti compositio. Virg. 3. Georg. Vi-
 ctorque virum voltare per ora. Vbi Servius: Victor, efficitur
 propositi & voti.

Victrix, victricis, verbale femininum, t. Mulier quæ in certami-
 ne superior evalit. [VION] *עִיר* *מנצח* *menat. hachab. n. n. n. n.* Gal.
Vainqueur. victoriam. Ita. *Victoria. victoriosa. vincitrix*. Germ.
Obwindend. Siegerin. Hisp. *Vencedora*. Pol. *Zwycięzka*.
 Vngar. *Cybeles dévoté*. Ang. *she that vanquisheth*. Cic.
 ad Brutum: Erat victrix Respublica cæsa Antonii capta.
 Idem 1. Tuscul. Oraculum erat datum, si rex interfectus esset,
 victrices Athenas fore. Accipitur & pro voti compositio,
דער קשור. Virg. 7. Aen. lunonem victrix affatur voce supbia.
 In plurali numero adjectivè accipitur, factiq; de se neutri,
 victricia. Virg. 5. Aen. Res Agamemnonias, victriciq; arma
 sequutus id est, quæ vicerunt. Vbi Servius: Omnia à verbo veni-
 entia, quæ in or excunt, masculina sunt, ut victor quum
 in trix, feminina, ut victrix: neutra verò non faciunt, nisi tan-
 tum in numero plurali: unde est victricia. Victrices hæc
 dicuntur victoriam denuntiantes. Cic. ad Attic. lib. 1: Quo au-
 tem die Cassii literæ victrices in Senatu recitate sunt.

Victoria, victorie, f. p. Hostii superatio. [VION] *עִיר* *מנצח* *menat. hachab. n. n. n. n.* Gal.
Victoria. victoriam. Ita. *Victoria. Ger. Siegeserwindung*. Belg. *En overwinning*. Hisp. *Victoria. victoria*.
 Pol. *Zwycięstwo*. Vngar. *Cybeles dévoté*. Ang. *Victoria*.
 Varro lib. 4. de lingua Latina: Victoriam ad eos dicitur
 quod superati vincuntur, eodemque modo Venerem vincti-
 cem dici à Comico, non quod vincat, sed quod vincat. Cic.
 pro M. Marcello: Victoria, quæ natura insolens, atq; super-
 ba est Idem pro lege Manil. Cujus adoleſcentia ad scientiam
 rei militaris non alienis præceptis, sed suis impetis non of-
 fensionibus belli, sed victoriis: non sibi pendis, sed triumphis
 est traducta. Horatius 1. Sermon. Satyr. 11: quid enim concutit
 nunc horè Momento citra mors venit, aut victoria lata glori-
 chæ autem dicimus, Consequi victoriam, & reportare victo-
 riam, parere victoriam, victoriam in manu habere. Expetere vi-
 ctoriam de manibus, extorquere victoriā de manibus, & mul-
 ta alia, quæ legenti veteri scripta passim occurrunt. Apud
 Romanos Victoria, dez nomen erat, cuius simulacrum em-
 gebatur lauro coronatum, altera manu palmæ altera oleæ
 ramum præferens: Omnia patre Cælo & matre Tellure: unde &
 Victoriā dici scribit Varro, quod ex tellure victa Cælo
 nata sit.

Victorialis, adjectivum. [Vng. *Cybeles dévoté*.] Julius Capiti-
 linus in Galieno. Populum quæ quali victoria libus dicitur ad
 festivitatem ac plantam vocavit.

Victoriatu, victorian, Genus numi argentei, lege Clodia præ-
 culli, qui alio nomine Quinariis dicebatur, quod quinque as-
 sibus valerent: hoc est, dimidio denarii, ut ex Volusio docet A-
 gricola. *דער קשור*. Dicitur victoriatu, quod victorie nota si-
 gnatus esset. Quinil. lib. 6. cap. 4. Dicente quodam, victoriatu
 se uno in Sicilia quinque pedes longam murænam emulsi. Vi-
 de Plinium lib. 33 cap. 5.

Victoriatu, Vincere assuetus, sive qui varias aut plures victo-
 rias reportavit, quæ dictione usas est Cato, teste Gel. lib. 4. ca.
 9. *דער קשור*. Gal. *Victoriatu. qui a gainé plusieurs victoires*. Ita.
Victoriatu. Germ. *Sieghaft*. Hisp. *Cosa de muchos vencimientos*.
 Pol. *Zwycięzka*. Vng. *Cybeles dévoté*. Ang. *Victoriatu. that*
vanquisheth often.

Vincibilis, Superabilis, qui vinci potest. [Vng. *Cybeles dévoté*.] Gall. *Victoriatu*.
Vincible. Ita. *Atto da offer vinto*. Ger. *Obwindend*. Hisp. *Cosa*
fácil de ser vencida. que puede fácilmente ser vencida. Pol. *do*
zwycięzka. Vng. *Meggyzhető*. Ang. *That may be overcome*
in battle vanquisheth. Colum. lib. 5. cap. 12: Græcum tectum, quæ

tictur humus, non vinea falcem. Cic. de Senect. Nec verò segetibus foli, & pratis, & vineis, & arbutis res rusticae late sunt, sed pomaria etiã, & hortus: tum pecudũ pascu, & apum examinibus, tum florum omnium varietate. Ovid. 5. Fast. Si bene floruerint segetes, erit area dives: Si bene floruerit vinea, Bacchus erit. Vinearũ quinque sunt generi: unũ sparsis palmitibus humi repens: alterũ pedatum, simplici adminiculo sustentatum: tertium jugatum: quartũ compluviatum: quintũ arbutivum: quã omnia latius exequitur Plin. lib. 17. cap. 22. ¶ Est etiam vinea instrumentũ bellicum, ex lignis compactum, latũ pedibus octo, aut septem, longum sexdecim, cedũ duplici liguo, cratibusq; contextum. Latera quoq; vimine sepuntur, ne saxorum ac telorum impetu perfingantur: extrinsecus ne crementur, cindis ac recumbentibus coriis integuntur. Quã plures fuerint junguntur ordine, sub quibus oppugnantes tutius ad muros fabricandos procedãt. Plaut. in Mill. Ad cum vineas, pluteosq; agam. Cicer. ad Caton. lib. 15. Aggere, vincis, turribus oppugnavi, usurq; multis tormentis.

Vinealis, se. om. c. Quod est aptum ad vineam. [*ἀμύνειον*. Gall. De vineis, de vineis. Ital. Da vitte, di vigna. Ger. Des Wein garten/oder Weinberg. Hisp. Casa perteneciente a viñas. Pol. Winnicz. Vng. Zöld öze való. Ang. That serveth for vines.] Col. lib. 3. cap. 12. Sed ne nunc per inhãntas terreni species evagemur, non tempestivẽ commemorabimus Iulii Grecini descriptam velut formulam, ad quam posita est limitatio terræ vinealis.

Vinealis, sũ, a, um. Quod est vineæ, vel quod ad vineam pertinet. [*ἀμύνειος*. Gall. De vineis. Ital. Chi serve a vitte. Germ. Des Weinberges oder Wein gartens. Hisp. Casa perteneciente a viñas. Pol. De winnicz i przynależnosci. Vng. Zöld öze való. Ang. Of a vine.] Colum. lib. 3. cap. 3. Validam vimem in ramos diducere cœlesco & traducibus dispergere, atque diradare cæteros quæ vinarios colles præcipitare.

Vinealis, cũ, ca, cum, idem *ἀμύνειον*. ut Falces vineaticæ. Varr. lib. 1. de Re rust. cap. 22. Sic alia quoq; nonnulla genera species habent plures, ut falces. Nam dicuntur ab eodem scriptore vineaticæ opus esse fœ. Col. lib. 4. cap. 1. Vnum atq; alteri reprehendissent, quippe seminibus vineaticis nimium tæ profundos censuisse fieri scrobes.

Vinearum, v, n. f. Locus vineis abundans. [*ἀμύνειος*. Gall. Vignoble. Ital. Vignale, luoco piantato di vitte. German. Ein Weinberg. Hisp. un erit da vid. Viten jugat siud Weinberg. Hisp. El pago a vinado, lugar de viñas. Pol. Winnica. Vng. Zöld öze. Ang. A vineyard or a place planted with vines.] Colum. lib. 3. Cui vinea facere cordi est, faciat vitarium, ex quo possit agrum vineis vestire. Cic. 2. de Nat. deor. Nec verò ita refellendũ est, ut si segetibus aut vineis cuiuspiã temperitas no fuerit, &c. Virgil. 2. Georg. Nève tibi ad solem vos gant vinea cadentem.

Vinitor, vinitoris, penult. corr. m. f. Rusticus vinearum cultor. [*ὀινωτήρ*. Gall. Vigneron. Ital. Coltivatore di vite. German. Ein Weinbau. Belg. Ein Weinman. Hisp. Vinadere, a vendimiar. Pol. Winicarz. Vng. Zöld öze. Ang. He that dresseth a vineyard.] Colum. lib. 2. Separandi sunt aratores a vinitoribus. Cic. 3. de Finib. An ea quæ per vinitoriam antea consequeretur, etiam per seipsam curabitur. Vng. Aegl. 10. -matura vinitor vine.

Vinitorius, sũ, a, um. Quod est vinitoris. [*ὀινωτήριος*. Gall. Appartenant à vigneron. Ital. Pertinente a coltivatore di vite. German. Ein Weinmanns jugchütz. Hisp. Perteneciente a vinadero. Pol. Winicarski. Vngar. Zöld öze. Ang. Belonging to the dresser of a vineyard.] Colum. lib. 4. cap. 25. Est autem sic disposita vinearum falcis figura.

Vingum, *εὐφρο*. Herba est foliis amplis, pusillo caule & radice longa, cibus idonea: quam Aegyptii colligere solent quam effusus fuerit amara, caq; deorum aras coronare. Theophrastus de caus. plant. lib. 1. cap. 11.

Vinnulus, s, a, um, antiquum adjectivum, quod venustum & blandum significat. Plaut. in Afin. Compellando blanditer, osculando, oratione vinnula, venustula. Ex Nonio.

Vinum, n, n. f. à vi deducitur: quodd vim inferat menti, vel à Græco *οἶνος*. [*οἶνος*. Gall. Vin. Ital. & Hisp. Vino. Germ. Wein. Belg. Wyn. Pol. Wino. Vng. Bor. Ang. Wine.] Ovid. lib. 1. de Arte: Et venus in vinis, ignis in igne fuit. Quo tamẽ in loco nonnulli malunt legere Et venus in venis. Martial. lib. 3. Refinata bibis, vina Falerna fugis. Virgil. 9. Aen. -fusi que per herbam indulgent vino & vertunt crateras ahenos. Cicer. de Senect. Vt enim non omne vinum, sic non omnis ætas vetustate coacta. Quatuor præcipui sunt vini saporẽs, dulcis, acutus, lenis, & austerus primus Noẽ vinum invenit, sicut sacre testantur literæ. At gentiles docent Bacchum vini reperiorem fuisse. Primus verò Italici Saturnus dedit: Cetera in Latium advectas. ¶ Vinũ tortivum, quod novissimẽ expressum est. Colum. lib. 12. cap. 36. Tortivum multum dicitur, quod post primam pressuram vinearum circumciso pede exprimitur. Contra *εὐφρο* vocamus quod defuit prius quam

uvæ calcantur. Vina pro poculis seu vasis vinearũ. Virgil. 6. Aen. Crateras magnos statuunt, & vina coronant. In vino in vino & alea, in joco atq; vino, genera discendi antiqua sunt, quibus tempus post convivium significabatur. Namq; remotis epulis convivæ inter se poculis certantes aut iocabantur, aut alea ludabant exhilarandi animi causa. Vide sapientia propositione Io.

Villum, s, Vinum nullarum aut exiguarum virum. [*οἶνος*. Gall. Petit vin, vinot. Ital. Vinotto, piccol vino. Germ. Scherz Wein. Hisp. Pequeno vino. Pol. Pół wino. Vng. Székelybor. Ang. Small or weak wine.] Terent. in Adelph. -interca in xagulo Aliquod abeam atq; edormiscam hoc villi.

Vinacea, vinaceorum, neutri generis, pluralis nomen, Granula illa lignosa, quæ in uvarũ acinis nascuntur. [*οἶνος*. Gall. Le marc, ou le pépin des raisins. Ital. Vinaccia della uva. Ger. Weintraubentern. Belg. Winstreter. Hisp. Granos de la uva. Pol. Laska wiaga, lach winnosc. Vng. Zöld mar. Ang. The kernel of grapes.] Colum. de Arboribus cap. 9. Vt autem uvæ sine vinaceis nascuntur, malleolum scindito, ita ne gemmæ lz dantur medullamque omnem eradito, &c. Et paulo post: Adulta vitis tales uvas sine vinaceis creabit. Nonnunquam tamen vinea dicitur invenimus, pro tortis uvæ expressæ reliquis: hoc est, non solum pro luce granulis, verum etiam pro ipsi folliculis. Col. lib. 12. cap. 36. Tortivum multum dicitur, quod post primam pressuram vinearum circumciso pede exprimitur. Colum. lib. 1. Vinacea quavis tolerabiliter pascant, dari non debent, nisi quibus temporibus anni avit hanc non edit. Idem lib. 6. cap. 3. Licet etiam, si sit leguminum iopia, & elura, & siccata vinea, quæ de lora eximuntur, cum paleis miscere. ¶ Legimus & vinaceos, genere masculino, in eodem significatione. Varr. 3. de Re rust. cap. 11. Fabulum huius datur triticum, hordeum, vinacei uvæ. Item vinacei, formino genere. Plin. lib. 17. cap. 22. Circum capita addito herora, paleas vineacas aut aliquid horumice.

Vinacea, sũ, a, um, adjectivum. A cinis vinaceus. [*οἶνος*. Gall. Grain de raisin. Ital. Grano di granella di uva. Germ. Traubentern. Hisp. El granillo della uva. Polon. Ziobro winny. Vng. Zöld mar. Ang. A kernel of grapes.] Cic. de Senect. Omnis enim quæ generantur eterna, quæ se fieri tantulo grano, aut ex acino vinaceo, aut ex cineribus frugum, aut stipium minutissimis seminibus tantos truncos ramorq; procreat.

Vinallus, s, am, secundæ quã tertie declinationis, pro die sillo quo veteres novum vinum lovi libabant, novo Calendarum Maii: ait Plinius libro 18. cap. 29. *οἶνος*. Erant & altera vinalla, quæ ad 13. Calend. August. celebrabantur, teste eodem Plinio loco jam citato.

Vinarius, s, m, f. Vini venditor. [*οἶνωτής*. Gall. Vendeur de vin. Ital. Venditor di vino. German. Ein Weinstück. Hispan. Vinador. Vinatore que trata por vino. Polon. Winiarz. Vngar. Bor. arto, keresmaros. Ang. A seller of wine.] Plautus in Afinaria: Sed vina quæ heri vendidi vinario Exrambo, iam pro iis satisfecit Stichos. Sueton. de Claud. Quam de laice aut vinarius ageret, exclamavit in curia. ¶ Possumus aliquando pro vino ac ebrioso. Vlpiano. in l. Ob quæ, de adul. Item alexatoris & vinarios non contineri edicto, quosdam respondisse Pomponius ait, &c.

Vinariis, s, a, um, Quod ad vinũ pertinet. [*οἶνωτός*. Gall. tenant au vin. Ital. Chi serve a vino. Ger. Ein Wein dienlich. Hisp. Casa perteneciente al vino. Pol. De winia przynalnosci. Vngar. Bor. hely való. Angl. Belonging to wine.] ut Taberna vinaria, in qua venditur vinum: vas vinarium, in quo vinum apponitur. Cic. 6. in Vert. Etat etiam vas vinarium, ex una gemma prægradi. Cella vinaria, apotheca, in qua vinum asservatur. Plin. lib. 12. cap. 13. In quibus erant claves vinariæ cellæ. Lacus vinarius, in quem multum defluit. Col. lib. 12. cap. 13. Tunc lacus vinarii & torculari, & fora, omniaq; vasa si vicinum est mare, aqua marina: sin minus, dulci elevãda sunt, & commutanda.

Vinipotior, penult. prod. hujus vinipotioris, m. f. Potator vini. [*οἶνωπότης*. Gall. Boissoner de vin, yvonneur. Ital. Enniatore, boionere di vino. Ger. Ein Weintrinker. Weintrainker. Hispan. Bevidor de vino, embriago. Polon. Ojorka winna. Vng. Bor. hely. Ang. A drinker of wine.] Plin. lib. 10. cap. 54. Scitum de quodã vini potore reperitur Syraculis tandũ potare solum, donec ab eo cooperta in terra ova factum e decent.

Vinolentus, s, a, um, Ebriosus, visio se ingurgitans. [*οἶνωλὴς*. Gall. Vins qui plus de vin. Ital. Embriaco. Ger. Irundmoy. Hisp. Embriago, lene di vino. Pol. Czoty winnem. Vng. Bor. hely. Ang. A drunkard, much given to wine.] Cic. 4. Acad. Ne vinolenti quidem quæ faciunt, eadem approbatione faciunt, qua sobrii dubitant, hæret, revocant se interdum, his quæ quæ vident imbecillius assentiantur: quumque edormierunt, illa vasa quã levã faciunt intelligunt.

Vinolentus

Vinofentia, f. p. Ebrietas. [כחש] sibi chacharis. [כחש] sibi chacharis. Gall. Yvrogneria. Ital. Embriacitas. Ger. Trunkenheit. Hisp. Embriaguez. Pol. Opalimo. Vng. Reszveg. Ang. Drunkenness. Cicero in Top. Cujus etiam generis illa sunt, ex quibus verum nonnunquam invenitur, pucitia, somnus, imprudentia, violentia, infamia.

Vinositas, a. um. Qui vini cupidior est, ut ait Valli. 10. [כחש] sibi chacharis. Gall. Addonné au vin, yvrogner. Ital. Dedito a vino, embriaco. Germ. Dem Wein ergeben, weinsüchtig. Hisp. Embriago, sono de vino. Pol. Wino miel usaci. Vng. Bors, bor kenahats. Ang. A drunkard, much given to wine. Ovid. 3. de Arte: Sit tibi Callimachi, sit Coi nota poeta, Sit quoque vinosi Teia musa senis. Plaut. in Curcul. Quid opus est verbis? vinosissima est. Vinofus succus, vini saporem referens, qualis est moro, pyro, myrto. Plin. quoque inter mali punici genera, vinosa quaedam appellat, quae alvum sistunt & stomachum.

Violentia, pen. corr. vox est Plautina, quam pro suavi usurpasse videtur. Plaut. in Afin. Cöpellando blanditer, osculando oratione vinula, venustula. Nonius aut legit Vinnulus duplici n. Viocurrus, idem arbitrator significare quod currus. Varr. lib. 4. de Ling. Latina: Quis enim non videt unde Aristodinae viocurrus? Maluit tamen nonnulli hic legere Vnoculus.

Violæ, f. p. Flosculus purpurei coloris, cujus planta folium habet hetero non dissimile, nigrius tamen & tenuius; cauliculi autem a media radice profertentem, florem, uti dictum est, ferentem purpureum. [כחש] sibi chacharis. Gall. Viola. German. Viole. Hisp. Violeta generalmente. Pol. Fialka. Vn. Viola. An. A viola. Cic. lib. 3. Tusc. An tu me in viola putabas aut in rosa diceret? Virg. 2. Arglog. tibi candida Nais Pallentes violas, & summa papavera carpens, &c. & Dicta autem putatur viola quasi vitula, propterea quod hunc florem poëta fabulantur in pabulum suis puellae jam in juveneam conversae, à terra fuisse effusam: unde & à Græcis ab ejusdem puellae nomine appellatum voluit. & Sunt & luteæ violæ, & cæruleæ, & albæ, quas omnes Græci ἀβυγίαν nomine complectuntur. Vide Plin. lib. 21. cap. 6.

Violæ cæca, a. um. Purpureus, violæ colorem referens. [כחש] sibi chacharis. Gall. De couleur violette. Ital. Viola, colore di viola. Ger. Violett. Hisp. Color de violeta. Pol. Fialka. Vn. Viola cæca. Ang. Of or lilac & violet. Corn. Nepos, ut tradit Plin. lib. 9. cap. 39. dixit: Me juvene violacea purpura vigebat.

Violari, orum. Loca in quibus copiosè violæ nascuntur. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violier. Ital. Violari. Germ. Dorte da vion Botanisch. Hisp. Lugar donde se crían las violetas. Polon. Miejsce gdzie rosie fialki. Vngar. Viola termé hely. Ang. A bed or place where violet grow. Virg. lib. 4. Georg. itriguamq; bibant violaria fontem. Vel ipse potius violæ uno in loco conficit. Ovid. 4. Fastor. Ille legit calthæa, huc sunt violaria curæ.

Violari, re, quod est coloris violæ. [כחש] sibi chacharis. Gall. Qui tinctus est violæ. Ital. Tintore in violata. Ger. Ein Violebraunfärbter. Hisp. Tintor de color de violeta. Pol. Fialkowi farbi. Vng. Viola színezés. Ang. That dith violet colour. Plautus in Aulul. Flammarii, violarii, carinarii.

Violo, las, pen. cor. ad. p. Corruptio, pollutio, lædo, macula affectio, offendo: quod propriè de virgine dicitur, quum pudicitia ejus vi eripitur. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violare, corrompre, salir. Ital. Violare, macchiare. Ger. Violesigen; mit gewalt schwächen, verletzen. Belg. Schwächen, verletzen. Hisp. Corromper por fuerza. Pol. Gwałt. Vng. Megszépsítim, megszépsítim, nyista erőszakos tevé. Ang. To defile, violate, corrupt, to deflower, to break as man doeth a law. Cicero. lib. 3. de Nat. deor. Minerva quinta Pallantis, que patrem dicitur interemisse, virginitatè suam violare conatè. Tibul. lib. 1. Eleg. 6. Parcite, quam custodit amor, violare puellam. & Transfertur & ad aia. Dicitur enim, violare amicitiam, dignitatè, existimationem, fidem conjugii, fœdus, hospites, jura, loca religiosa, parètes, Rempublicam, sacra, famâ, &c. Cic. 3. Ver. Quis apud ceteras nationes imperii, nominisq; nostri famam, tuis probris flagitiisq; violaris. Idem ad Quint. Philippum, lib. 13: Nisi quid existimas in ea te violari existimationem tuam. Idè 3. de Finib. Ut peccatum est patriam pro dè, parentes violare, fana depeculari, &c. Virg. 4. Aen. Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat, Antè pudor quam te violens, aut tua jura resolvam.

Violatus, a. um. particip. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violé, outragé, corrompu. Ital. Violato, oltraggiato. Germ. Verletzt. Hisp. Corruptido por fuerza. Pol. Zgwałt. Vng. Fértecz, sértés, szépsítés. Ang. Violated, corrupted, deflowered. Liv. 6. ab Urb. Post publicè causam privata dolore habito, nec verbo quidem violatis Consalibus rogationem tulit ad populum. Ovid. 3. de Ponto, eleg. 5: Ipse quidem Getico percam violatus ab arca.

Violanda, a. um, ut fœdera clam violanda. Tibul. lib. 1. eleg. 9.

Violatio, onis, verbale. f. t. Corruptio, prophanatio. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violent, corruption, outrage. Ital. Violazione, corrottiue. Ger. Verletzung; anstößung mit gewalt zu geschendens. Hisp. Obra de corromper asse. Polon. Zgwałt. Vngar. Megszépsítés szépsítés. Ang. A corrupting, deflowering or breaking of a law. Liv. lib. 9. bell. Pun. Tum quoque alio genere cladis eadem illa pecunia omnibus contactis ea violatione templi furorem iniecit: atque inter se duccem in duccem, militem in militem, rabie hostili venit.

Violator, violatoris, m. t. Corruptor, ruptor. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violateur, violent, corrompeur. Ital. Violatore. Ger. Verletzer; gewalt anthät; geschender. Hisp. Forcador, corrompidor. Polon. Gwałtownik. Vngar. Megszépsítés, szépsítés. Ang. A corrupter or deflowerer. Liv. 4. ab Urb. Hiccinè est, inquit, ruptor fœderis humani: violatorque gentium juris? Ovid. 2. de Ponto, Elegia 2: Confugit interdum templi violator ad aram.

Violabilis, Qui aptus est ut violetur. [כחש] sibi chacharis. ut contrâ, inviolabilis, qui non facillè violari potest. Virg. 2. Aen. Vos eterni ignes & non violabile vestrum Testor numen, ait.

Violens, apud Horatium, teste Budro, pro violento legitur. [כחש] sibi chacharis. Violentè, a. dverb. Injuriosè, per vim. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violentement, par force. Ital. Violentemente. Germ. Mit nothwang, ungeschmiltlich. Hisp. Fuerosamente. Polon. Gwałtem, zmusz. Vngar. Erőszekessen. Ang. Violently, with force. Liv. lib. 5. ab Urb. Quis solennia ludorum, quos intermitti nefas est, violenter decrevisset. Pro consularum violèter gerere apud Plin. epist. 9. lib. 3. id est crudeliter. Violèter tolerare, apud Terent. in Phorm. id est, arguè, invité.

Violentissimè, [כחש] sibi chacharis. Vng. Földtényez erőszakal. Luffin. Hist. lib. 25: Inter confertissimos violentissimè dimicans, saxo de muris jactato, occiditur.

Violentiâ, riæ, f. p. Vis major, impetus. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violence, impetuosité. Ital. Violenza, impetuosità. Ger. Wagesamer gewalt. Hisp. Fuerza, furiosa. Polon. Gwałt. Vngar. Erőszak. Ang. Force, violence. Plin. lib. 2. cap. 38: Quoniam & tonitruum & fulminum jactus horum violentiæ plerique assignant. Cic. 3. Tusc. Ne sobrius in violentiam violentorum incidat, antè descendit. Virgil. 2. Aen. Haud secus accento gliscit violentia Turno.

Violentus, a. um. Qui vim facit, injuriosus. [כחש] sibi chacharis. Gall. Violent, impetueux. Ital. Violento, violento. Ger. Doh ungeschmiltico gewalt. Hisp. Casa fuerada. Pol. Gwałtowski. Vng. Erőszakos. Ang. Violent. Ovid. 8. Metam. Nunc violentus aper, nunc quem tetigisse timerent, Anguis eras, modo dè te faciebant cornua taurum. Claud. 3. Paneg. peragit tranquilla potestas Quod violenta nequit. Virg. 2. Georg. Aut ubi navigiis violentior incidit Eurus. Ovid. 3. Metam. alius violentior æquo Vifa dea est. & Ponitur quâdoque pro superbo. Virgil. 10. Aeneid. violentaque pectora Turni Edocet.

Vipera, viperae, pen. cor. f. p. Serpentis genus, quod vi pariat. Vulgò enim persuasum est, pullos eos matris lateribus cû interitu ejus erumpere. [כחש] sibi chacharis. Gall. Vipère. Ital. La serpe detta vipera. Germ. Ein Viole. Hisp. La biera serpe. Pol. wążwężka. Vng. Vipera morges kígyo. Ang. A viper. Cic. de Ansp. resp. Etiam in sinu, atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt? Virgil. lib. 3. Georg. Sæpè sub immotis præsepibus aut mala tactu Vipera delituit. Ovid. 2. de Remèd. amor. Parva necat motu spatiosum vipera taurum. Ambrosius lib. Hexam. Vipera (inquit) nequissimum genus bestiar, & super omnia quæ serpenti sunt generis, allucio. Vbi coeundi cupiditatem assumpserit, muræne maritimæ notam sibi requirit copulam, vel novam præparat: progressaque ad litus, sibi lo testificata præsentiam sui, ad conjugalem amplexum illam evocat. Muræna autem invitata non deest venenata serpenti, experitos usus suæ impertit conjunctionis. Atque ubi adventare vipera comparere senserit, venenum evomit, reverentiam marito deferens. Hieronymus verò ad Præsidium sic scribit: Vipera per os coitum facit. Masculi mortem contemnunt: sed fœmina in ipso coitu, sive magna dulcedine exagitata, sive futuri præcians periculi, dum absorbet semen, caput masculi excidit, & sic eum occidit. Sed quum conceperit, viscera illius ab ipsis quos conceperit, comeduntur, & sic matrè occidunt. De vipera Plinius abundè multis locis, maximè verò lib. 10. cap. 62: Vipera (inquit) mas caput inserit in os, quod illa abrodit voluptatis dulcedine. Terrestrium eadem sola intra se parit ova unius coloris, & mollia, ut pisces. Tertia die intra uterum catulos excludit: deinde singulos singulis diebus parit, viginti serè numero. Itaq; cæteræ tarditatis impatientes, pertumpunt latera occisa parente. Hæc Plinius. Apollonius tamen apud Philostratum negat hoc esse verum, quanvis à Kkk & gravissimis

gravissimis autoribus affirmetur: eod quod aliquando visa sit vipera catulos suos, quos peperisset, lambere & expoltrare: quod etiam hodie frequenter experientia cognita est. Quod sit ut rectius sensisse putentur: qui viperam dictam putant, quasi viviperam, quod non ovis, ut ceteri scorpiones, sed vivum pariat animal.

Vipera, a. um, ppa. prod. adjectivum. [Hisp. Gall. De vipera. Ital. Di vipera. Ger. Ein Rater. Hisp. Cosa de vivora. Pol. Wąż. Vng. Vipera kerpibal yala. Ang. Of a viper.] Plinius: Vipera morfu venae viscerum veneno imbuta: retro cruciatus crient. Plin. lib. 11. cap. 53: Scythae sagittas tingunt viperina saue & humano sanguine. Horat. Epod. 3: Quid hoc veneni saxitia pro cordis? Num viperinus his cruor incoctus herbis me fecellit?

Viperi, a. um, ejusdem significationis. Virg. lib. 7. Aen. Viperam inspirans animam. Idem ibidem: Vipereo generi, & graviter spirantibus hybris. Ovid. 2. Metam. videt intus edentē Vipercas carnes vitiorum alimenta fauorum invidiam.

Vipiones, sunt minores grues, sicut Pipiones minores columbi. [Sicilia. Gall. Petite grue. Ital. Picciole grue. Ger. Kleine trachtel. Hisp. Cayado crancas, poyatinas grues. Pol. Młyń. Vng. Daru fu. Ang. Little cranes.] Plin. lib. 10. cap. 49: In Balcibus insulis & buteo accipitum generis in honore mensarum efficitur vipiones: sic enim vocant minores grues. Vir, hujus viri m. f. à vi dicitur, quod vi: hoc est, viribus & robore praestet. [Hisp. Gal. Viri (vel) ghebar, viris. Gall. Homme. Ital. Uomo. Ger. Ein Mann. Belg. Ein Man. Hisp. El varón. Pol. Męż. Vng. Férfő. Ang. Aman.] Et modo respectu aeris dicitur vir. Plin. lib. 7: Quod non modo in puero, sive adolescente, sed etiam in viro admiratione dignum videretur. Modò respectu sexus: ut Plinius lib. 10. cap. 63: Viros avidiores veniens hyeme, forminas aritate, Heliodus prodidit. Vnde semiviri dicuntur cynuchi, & molles atque effeminati. [Sicilia. Ang. Modò respectu conjugii Terent. in And. Tibi generum firmum, & filix invenies virum Ovid. lib. 1. Metam. Imminet exitio vir conjugis, illa mariti. Nec solum de hominibus, sed etiam de brutis dicitur. Virgil. 7. Eglóg. Vir gregis ipse caper. Modò respectu fortitudinis. Virum enim hominem praesenti, excellenti, animo nuncupamus. Curtius: Exurgite (inquit) aliquando si viri estis, atque arma capessite. Cicero pro Caelio: Quom is iam se comobovivisset, ac vir inter viros esset. Terent. in Adelph. Laudo, Ctesipho, patrias: abij, virum te judico. & A viri sunt compositi, Duumvir, Triumvir, Quinqvevir, Septemvir, Decemvir, Centumvir, Levir, Viripotens, & de quo paulò ante meminimus, Semivir, quae omnia (secundum Priscianum) idem composita accipiuntur: quia sub uno accentu pronuntiantur.

Virago, ppa. prod. in genitivo virginis, s. Mulier fortis, quae viro similis sit, & virilia opera faciat. [Sicilia. Gall. Femme vertueuse. & qui fait aller d'un homme. Ital. Donna che tien dell' huomo. Ger. Ein mähntig. Oder männlich Weib. Hisp. Mujer que representa varon. Pol. Niemalśa kobieta. Vngar. Férfőmő. Ang. A manly or lusty call woman.] Plaut. in Merc. Redit ego comco matu tuae Ancillam viraginem aliquam, non malam, forma mala. Ovid. 2. Metam. Hac ubi pervenit bello metuenda virago.

Virilis, le. ppa. om. t. Quod est viri: [Sicilia. Gall. Viri, made d'homme. Ital. Virile. Germ. Mannlich. Belg. Mannich. Hisp. Cosa pertuñiente d varon. Pol. Męski. Vngar. Férfő. Ang. Forteaning to a man.] ut Opus virile, proles virilis. Virg. lib. 7. Aen. Filius huic fato divum, prolesque virilis Nula fuit. Forma virilis. Ovid. Epist. 4. Sint procul a nobis juvenes, ut foeminae compti: Fine coli modico forma virilis amat. Strops virilis. Liv. lib. 1. ab Urb. Brevis slups quoque virilis ex novo matrimonio fuit, cui Ascanium parentes dixerat nomē. Sexus virilis. Plin. lib. 10. cap. 55: Livia Angusta patere sexum virilem admodum cupiebat. & Per transitionem accipitur pro forti & magnanimo, & minimè effeminato. Terent. in Phorm. Animo virili praesentique ut sis, para. Cic. ad Atticum lib. 14: Acta enim illa res est animo virili, consilio puerili. Pars virilis est, vires animi, fortitudo. Cic. 5. Verr. Qui praesertim plus etiam quam pars virilis postulat, pro voluntate pop. Rom. oneris ac muneris suscipere debeant. Pro virili parte id est, pro viribus. Cic. pro Sest. Hec qui pro virili parte defendunt, optimates sunt.

Viriliter, adverb. Fortiter & magno animo. [Sicilia. Gall. Virilement, en homme vaillant. Ital. Fortemente, virilmente. Germ. Mannlich. Hisp. Fuertemente. Polon. Męzko. Vng. Erőssérvöl, erőssin. Ang. Courageously, valiantly.] Cic. 2. Tusculana. Barbari quidam, & immanes, scito decetate ac erime possunt, & grotate viriliter non queunt. Idem 1. Offic. Quod enim viriliter, animo q. magno sit, id dignum viro, & decorum videtur. Ovid. 1. Fast. Cui genitrix flent. Fortuna viriliter, inquit (Siste precor lacrymas) ista fecunda tibi est.

Virilia, a. tis, s. Virilia, seu viri pudenda. [Sicilia. Gall. Les parties viriles, ce qui fait qu'un homme est homme. Ital. Parti del uominile del huomo. Germ. Mannliche theile. Hisp. Los verguenca del hombre, maniles reñitales. Pol. Męzki korym. Vng. Férfő szemei. Ang. That in a man wherby he is known to be a man.] Martial. lib. 9. Non pot avari secūs arte mangonis, Virilitas damna moerit crepa. Plin. lib. 23. cap. 11. Vuliter etiam fovetur vino calido viriliter jumentis. Quintil. lib. 4. cap. 12: Non alio modo natus vno discentium, quam quo mancipiorum negotiatores fuerat pueros, virilitate excisa lenocinantur. Plin. lib. 7. cap. 4. Ex foemina mutari in mares, non est fabulosam, Lucius Mutianus prodidit visam à se Argi Arcecontem, cui nomen Arcecontis fuisse, nupisse etiam: mox barbam & virilitate provenisse, axoremque duxisse.

Virilitas, virilitas, tantum pluraliter, n. t. Verenda, seu pudenda viri. [Sicilia. Gall. Les parties viriles, ce qui fait qu'un homme est homme. Ital. Parti del uominile del huomo. Germ. Mannliche theile. Hisp. Los verguenca del hombre, maniles reñitales. Pol. Męzki korym. Vng. Férfő szemei. Ang. That in a man wherby he is known to be a man.] Plin. lib. 21. cap. 27: Et in totum ad virilia, muliculis eius, vino & acco tritis, nihil nihilis putant.

Viripotens, com. t. Nubilis, viro maturus: [Sicilia. Gall. Prétre ou bonne à marier. Ital. Figliola da marito. Germ. Mannich. Hisp. Que puede ser casado. Pol. Męża zdolna. Vng. Házjárva alkalmas. Ang. Meete and ready to be married.] ut, Virgo viripotens, apud Plautum in Persa.

Virum, adverbium, Per singulos viros, per singula capita. [Sicilia. Gall. A chaque homme, d'homme à homme. Ital. Ad homo ad homo. Ger. Per Mann in Mann. Hisp. A cada un varon. Pol. Nakazda oddziel. Vng. Férfőnként, fejmén. Ang. Every man to man.] Cic. 2. de Rep. ut citat Nonium: Ac primis agris quos bello Romulus cepit, divisit virum civibus. Varo lib. 1. de Vita pop. Rom. Agros virum populo Romano attribuit. Liv. 1. ab Urb. Ex quo pacis bellique, munia non virum ut ante, sed pro habitu pecuniarum fierent. Aliquando tamquam virum accipitur pro separatim, & scorsim: ut, Pagnare virum, pro pagnare. Curtius libro 7: Si quis virum dimittere rellet, provocavit ad bellum.

Viro, a. um, prima syllaba cor. Viri appetens etiam dicitur: sicut Mulicosus, muliculis appetens. Lucid. lib. 7. ut citat Nonium: Dixi ad principium venio, vetulum, atque vos omni virtutem eadem potius, quam castrum egomet me. Afranius Divortio, apud eundem Nonium: Virgulus, ac solens, accaiana, sobria, viriosa non sum, & si sum, non defiant mihi quae illis dentur: integra est, forma fatu.

Viro, as, Fortitico, a. tis. A quo Eviro: de quo supra.

Virerum, sive Virerum, Virco, vide VIRIDIS.

Vires, virium, vide VIS.

Virgula, s. f. p. Vimen, bacillum tenue, vel aliud quidvis, quo ad ligandū, verberandūve utitur. [Sicilia. Gall. Virgule. Ital. Virgola. Pol. Włókno. Vng. Virgula. Ger. Ein Ruten. Belg. Ein rodde. Hisp. Verga. Pol. Włókno. Vng. Verge. Ang. A rodde, a virgula.] Cic. pro C. Rabino: Parca lex virgas ab omnium civium Romanorum corpore amovit. Virg. 1. Georg. Nunc scilicet tūca textat siccina virga. Idem 2. Georg. Solis est tūca virga habetis. Plin. lib. 12. c. 14: Virgis etiam rursus ad nos committitur. & Virga censoria, proverbialiter dicitur pro superstitiosa & nimia iudicij auctoritate: à Romanorum nimirum magister sumpta translatione, penes quem auctoritas erat de civi nobilibus iudicandi, equitumque, equo, & senatorem ordine suo vivandi. Quint. lib. 1. cap. 51. Quo quidem ita sunt servati veteres Grammatici, ut non verius modò censoria quadam virga notare, & Interpretes Quintiliani obeliscum intelligit, quo Grammatici jugulare solent versus, quos notios judicant & irreperitios.

Virgula, dimin. ppa. cor. [Sicilia. Gall. Petite verge. Ital. Verga piccola. Ger. Ein Rüttel. Berlin. Hisp. Pequeña verga. Pol. Włókno. Vng. Verge. Ang. A little rodde.] Col. lib. 1. cap. 12: In cuius latere virgula prominens ad eam altitudinem & Virgula divina, proverbij speciem habet, quo utitur quodam alicuius non humana ope, sed numinis alicuius favore abtigisse volumus significare. Cic. 1. Offic. Quod si omnino nobis quae ad vitam cultumque pertinent, quali virgula divina, ut ajunt, suppeditentur. Vide latius in Eratini Adagij.

Virgatus, a. um, adject. Multis quasi virgulis & lineis distinctus: [Sicilia. Gall. Vergé, qui a ligam comme verges sur soi. Ital. Cosa che ha verghe. Ger. Geflehtet mit strengen abgeteilt. Hisp. Cosa que tiene vergas. Pol. Pałtrichotany. Vn. Verge. Ang. That hath lines as rodde upon him.] ut, Virgata vestis, directis coloribus virgata, & distincta: aut (ut Iulius Pollux interpretatur) in qua intersebantur virgulae purpureae: hoc est, lineae, quae Graeci *verges* vocant. Virg. 3. Aen. Aurea caelantes ol. in. aurea vestis Virgatis luceat sagulis. Corpore virgato digni, Solus lib.

Silius lib. 5. Et apud eundem lib. 4. Vestes virgatae auto: hoc est, virgata seu lineis aureis distincta.

Virgata, oris, m. t. Qui virgatae dicitur. [iudicium, iudicium, iudicium.] Gall. Puffeur de verges, hounfimeur, qui bat de verges. Ital. Chi batte con verghe. Ger. Ein streicher mit der Däcken. Hisp. El que bate y ballesta con vergas. Pol. Kozkami karyz. Vngar. Verz vel verd. Ang. That whips with rods. Plaut. in Asia. Vbi sepe causam dicens pendens adversus octo Adutos, audaces viros, valentes virgatores.

Virgata, a. um. Quod est factum ex virgata. [iudicium.] Gall. Fait de verges. Ital. Fato de verghe. Germ. Naf Däcken oder reif gemacht. Hisp. Cosa de materia de vergas. Pol. Drogę vergini. Vng. Verz vel verd. Ang. Made of rods. Virg. lib. 1. Georg. Virgea preteca. Cales, vilisq; suppellex est, vasa ex vimine facta. Col. lib. 1. cap. 6. Ideoq; periti rustici quicquid ovilibus stabulisq; coaverterium progerant superpositis virgeis cratibus tegunt. Flamina virgea: hoc est, flamma ex virgata accensa facta: ut sic flamma validior, inquit Servius in illud. Virg. 7. Aen. magno veluti quum flamma sonore Virgea suggeritur costis audantis aheni.

Virgatum, ti. pen. prod. n. l. Locus virgatae confitus, ad alligandas vitas. [iudicium.] Gall. Lieu planté de verges à lier les vignes. Ital. Luogo piantato de verghe. Ger. Ein ort da vici geten oder vamb steh. Hisp. Lugar de sercan vergas. Pol. Miejsce roz polne. Vng. Verz vel verd. Ang. Where rods grow. Cic. 2. de Legib. Sacerdotes vineta, virgataq; & soluti populi inauguranto.

Virgatum, x. Collectio virgatum, verberandi, vincendi gratia. [iudicium.] Gall. Collecte de verges. Ital. Raccolta de verghe. Ger. Die Däcken fästung. Hisp. La cofra de vimbros. Pol. Zgrupowanie roz. Vng. Verz vel verd. Ang. Gathering of rods or whips. Varro in Agathon. Quis in istum video te esse? an ideo quia scapulae metuent virgidentiam? Plaut. Rud. Tergumque obtestor tuum, ut tibi uberam ulcram esse speres virgidentiam.

Virgatum, n. l. Multitudo virgatum pullulatum. [iudicium.] Gall. Virgatum, n. l. Gall. Petiti arboriferae ne producant que verges et hounfimeur. Ital. Piccioli arborifera, che non producono altro che verghe. Ger. Dertengestred, ras gebast. Hisp. Mata de varas de vergas. Polon. Rozki pokrociace. Vng. Szem roz. Ang. Little trees or grass. Virg. 1. Georg. quaecunq; pretes virgata per agros sparge fimo pingui. Cic. pro Caelio. Ergo hac deferta via & inculta, atq; interclusa iam frondibus, & virgultis relinquatur. Cael. 2. bell. Gall. Sarmotis virgultisq; collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt.

Virgo, is, f. Puella intacta: cui opponitur mulier, a viriditate est, validiori aetate appellata est: unde & mares aliquando virgines, appellatas invenimus. [iudicium.] Gall. Virgine, virgine. Ital. Virgine, virgine. Germ. Ein Jungfraw. Belg. Ein Maechte. Hisp. Virgen, doncella. Pol. Panna. Vng. Zve. Ang. A maid or virgin. Virg. Eclog. 6. de Pasiphae, quae tunc liberorum mater erat: Ab virgo infelix quae te demencia coepit. Propert. autem virgo dicitur de puella grandi virum non experta, Cicero referent. Quint. lib. 6. cap. 4. Obiurgatibus quod sexagenarius Popilius virginem duxisset: Cras mulier erit, inquit. Vipsian. Quod si ego me virginem emere putarem, quae esset mulier, emptio non valeret. Virg. 2. Aen. Ecce trahatur passis, Priameia virgo Crinibus à teplo Casandra. Horat. 3. Carm. Ode 6. Motus doceri gaudet Ionicos Matura virgo. Gell. lib. 12. cap. 7. Virgine habens iam maturam viro. Ovid. 2. Metam. Virginitasq; trib. gemino de Cecrope natis. & Bruta etiam animalis, quae matrem nondum admiserunt, virgines dicuntur. Plin. lib. 28. cap. 9. Quin & sanguis equorum leporem vim habet: item equarum, praeterquam virginum, erodit, emarginat, ulcerat. Per translationem Virginitas vocabulum etiam aliis rebus communicatur, quas incorruptas significare volumus. Unde Cic. in Orat. Philosophiam, castam, verecundam, & incorruptam virginem appellat. Est item Virgo unum ex Zodiaci signis, quam quidam Astraeam, sive Iustitiam esse putant. Iovis filiam. Alii Eriogonem, Icarum filiam, ob insignem pietatem in caelum translata. Ferunt enim Icarum à Baccho utrem vini accepisse, ut eius usum mortalibus communicaret. Quare quum rusticos quosdam ad bibendum invitasset, illi potus suavitate capti, quo largius hauserunt. Quae ex re quae scapulae in commodum sentirent, malum sibi medicamentum datum rati, Icarum interfecerunt. Erat Icaro canis, cuius ductu Eriogone ad patrem pervenit: quem quum mortuum invenisset, dolentis magnitudine contabuit, & Iovis misericordiae inter astra est translata. Huius simulacrum virginis habitu singebatur, spicas aliquot manu tenentis: unde quidam eandem putaverunt cum Cerere. Cic. 1. de Nat. deor. Spicum illius gerens insigni corpore virgo. Est praeterea Virgo, fontis nomen, cuius etiam hodie ductus Romae conspicitur. Mart. lib. 7. Sed curis nitidas tantum prope Virginis undas.

Virguncula, dimini. [iudicium.] Gall. Petite verges, petite

puella Ital. Virguncula. Ger. Ein Jungfrawlein. Hisp. Pequena doncella. Polon. Panienka. Vngar. Zvegyke. Ang. A little maid or virgin. Juven. Satyr. 13. tunc quum virguncula luno. Et privatus adhuc Idibus Iuppiter antris.

Virguncula, le. om. t. Quod est dignum virgine, aut quod ad virginem pertinet. [iudicium.] Gall. Virguncula, digne de vierge et de puella. Ital. Di vergine, è degna di virgine. Ger. Jungfrawlich. Hisp. Cosa de virgen è digna della. Pol. Panienki. Vngar. Zvegyke. Angl. Belonging to a virgin. ut, Virguncula modestia, apud Cicero. 1. de Divin. & virgunculae habitus, atque vestitus, apud eundem 6. Verr. Virgunculae verecundia, in Orat. pro Quinctio.

Virguncula, virginea, virgincum. Quod est virginis, aut quod virginem decet. [iudicium.] Gall. De vierge. Ital. Di vergine. Germ. Jungfrawlich. Hisp. Casa de virgen. Pol. Panienki. Vng. Zvegyke. Ang. Of a virgin. Virg. lib. 1. Georg. Atque virgincum suffuderit ore ruborem. Ovid. 5. Metam. Virgineae vultus, & vox humana remansit.

Virginitas, atis, f. e. Castitas virginis, cui nullum fuit cum viro commercium. [iudicium.] Gall. Virginitat. Ital. Virginitat. Germ. Jungfrawschafft. Hisp. Virginitad. Pol. Panienkosc. Vng. Zvegyke. Ang. Virginitat. Plin. lib. 24. cap. 13. Anaxilaus auctor est, mammas à virginitate illitas, semper staturas. Ovid. in Epith. Oenones ad Pandionem. Me fide conspicuas Troje muovitor amavit. Ille meq; spoliū virginitatis habet. Cic. 3. de Nat. deor. Minerva patrem dicitur intercessisse, virginitatem suam violare conantem. Virgilius 11. Aeneid. sola contenta Diana Aeternum telorum, & virginitatis amorem Intemerata colit.

Virgula, a. sive Viriola, x. [Germ. Ein Haselgertel von grünem Esingestem.] Ornamentum collae gemmis viridibus, ut quidam volunt. Labolenus in 1. Medico, de aur. & argent. leg. Funerari me arbitrio viri mei volo, & inferri mihi quaecunq; sepulchrum meq; causa sciam ex ornamentis, lineas duas ex margaritis, & viriolas ex smaragdina.

Virgula, s. Antiqua in usu erat pro valido, & magnatum vitium homine, ut annotavit Nonius, citans illud Lucili ex lib. 26. sat. Contes flagitium, necesse bello vincere à barbato viriato Annibale. & viriolas, de viriolas.

Virgillum, li. Missilis genus, bello Persico inventum, ut annotavit Caellus lib. 27. cap. 4. [iudicium.] Germ. Ein Wirsingestel. Hisp. Die Wirsingestel. Plin. lib. 35. cap. 11. pro ferramento posuit, quo edur scalpitur. In encaustice (inquit) pingedi duo fuisse antiquitus genera constat, cera, & in eboraceo est, viriculo, donec classes pingi coepere.

Viriditas, onis, pen. prod. m. t. Plin. lib. 18. cap. 29. Avem parram oriente Sino, ipso die non apparere, donec occidat. E converso viriditatem prodite ipso solstitii die. Gaza enim intelligit, quae Aristoteli & Plinio vocatur Chlorion.

Viridis, & hoc viride, om. t. Quod est herbacei coloris à vigore, ut nonnulli existimant, quod nunquam xque vigeant plantae, atq; quae virides sunt. [iudicium.] Gall. Verd. Ital. Verde. Germ. & Belg. Grün. Hisp. Verde de color. Pol. Zielni. Vng. Zöld. Ang. Green. Virg. lib. 8. Aen. viridique in litore conspicitur sax. Plinius lib. 10. cap. 42. Super omnia humanas voces reddunt plittaci, & quidam sermo cinant. India autem hanc mittit. Plittacum vocant, viridè toto corpore, torque tantum miniato in cervice distinctam. Imperatores salutat, & quae accipit verba, pronuntiat, in vino precipue lasciva. Cic. 2. de Nat. deor. Adde huc fontium gelidas petennitates, liquores pellucidos amnium, riparum vestitus viridissimos. Ovid. 10. Metam. In viridem verti coepere meobra colorem. Virg. 2. Georg. Quae suo viridi semper segetamine vestit. Per translationem Viride accipitur pro floenti, & vigore prodito: de segete. Virg. 6. Aen. iam senio, ed cruda deo viriditq; senectus. Viridis aetas. Colum. in praefatione operis: Quum istud opus non solum sciendam, sed etiam aetatem cum robore corporis ad labores suffere. Ios de segete. Plin. Epith. 144. Numidia Quae dracula paulo minus octogesimo aetatis anno decessit, ulque ad novissimam valetu. item viridis. Iuventa viridis. Virg. 5. Aen. Euryalus forma ingenis, viridique juventa.

Viriditas, atis, particip. sine verbi origine, Virens sive viride. [iudicium.] Gall. Verdoyant. German. Grünend. Hisp. Verde con lustre. Pol. Zielniowosc. Vng. Zöldell. Ang. Waxing green. Plin. lib. 37. cap. 1. Viridantium & alia plura sunt genera. Virg. libro 5. Aeneid. Sic fatas cingit viridanti tempora lauro. Idem ibidem Proximus ut viridante toto considerat herbæ. Plinius libro 8. cap. 8. Iatus sua luce viridante allabitus Peneus, viridiscalculo, amoenus circa ripas gramine, canorus avium contentu.

Viriditas, n. l. Viridis sum, frondesco. [iudicium.] Gall. Verdoyer, iller verd ou verde jant. It. Kkk 3 257

Esse verde, verde piere. Ger Grün fern Belg Gram ja. Hisse verde, invec lerefi. Pol Zielensia. Vn Zielék. An. To waze grna.] Virg. lib. 6. Aen. Quale foler sylvis brumali frigore viscum

Viridis, entia, particip. [רִבְרִיבָה רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verdoyant. Ital. Verdeggiante. German Grünend. Hisp. Verde con lütes. Pol Zieliniaci sic. Vng. Zielék. Ang. Brim grene or flouring.] Horat. de Arte. Mercatorne vagus,

Viridico, prima syllaba cor. n. t. Viridis flo, frondeseo. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verdoyant. Ital. Verdeggiante. German Grünend. Hisp. Verde con lütes. Pol Zieliniaci sic. Vng. Zielék. Ang. Brim grene or flouring.] Virg. 1. Georg. Ille segetes, alie veniant fecundus uvas,

Viridario, m. t. Ab Vlpiano appellantur servi viridariorum cura praepositi. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Virid. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Viridario, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. روبروب. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. רوبروب. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Viriditas, ta, tum, Viridis, viridibus confusus. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

quum virum dicimus; non tam sexum significamus, quam robustum & fortem. Viri enim propria est virtus & robur. Virg. 3. Aen. Tunc pudor incendit vires, & conscia virtus. C. far. i. bell. Gall. Perfacile esse, quum virtute omnibus praerent, totius Gallie imperio potiri. Cic. Plancib. 10. Spid. Umnia consecutus est: virtute duce, comite fortuna: cap. 2. ad p. p. adolescentis multis invidentibus, quos ingenuo in-

strinque fecisti. Virtus apud Romanos pro dea colebatur, cujus templum ita conjunctum erat cum æde Honorei ut hanc, non nisi per illud patere aditus: quod commento docentibus volebant, veram, micantem patendi honoris viam esse virtutem. Virtutes aliquando ironice pro vitiis ponuntur, ut annotavit Donatus in illud Terentii in Adelphis: Si possiderem, ornatus eses ex tuis viribus. Virtus per facultatem, vi, seu proprietatem rei uniceque infra. [רִבְרִיבָה] arab. رוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.] Virus, priorè producta, Indeclinabile, n. g. Venenum. [רִבְרִיבָה] arab. רוברוב. Gall. Verd. Ital. & Hisp. Verde. German Grün. Pol Zieliniaci. Vng. Zielék. Ang. Gardener.]

repulsam reprehenderet, aut perditorum civium, vel potius domesticorum hostium mortem mœretet. Aliquando pro muliere dicitur ac copia, ut dicitur Liv. Magna vis est Sicilia ad vestra. Salust. Secunda tempestate ex Ponto vis piscium erumpit. Cic. pro Lege Manilia: Sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti, pulcherrimamq; rerum omnium. C. Valer. lib. 1. de Legib. Quid sit homini tributum natura, quantâ vim rerum optimarum meas humana contineat. Aliquando pro ceteri impetu. Cic. in Orat. Enervetur oratio compositione verborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec vis esse possit. Summa vi aliquid facerent est, totis viribus, & magno conatu. Terent. Adelphi. Summa vi hanc defendam atq; illi mortuum. Vis divina, ea est que & vis major dicitur. Vipian. de Damn. infest. l. Fluminum. j. Vitium aut. Servius quoq; putat, hanc ædibus promissoris vento regulæ dejectæ damnâ vicino delectat, ita eam teneri, si ædifici vitio id acciderit, nō si violentia ventorū, vel qua alia ratione, que vim habeat divinam. Quæ sit Vis major, docet Plin. lib. 18. cap. 28. de sterilitatum causis: Ante omnia autem, inquit, duo genera celestis in iure memisse debemus: unū, quod tempestates vocamus, in quibus grandines, procellæ, ceteraq; similia intelliguntur: quæ quom accidere, Vis major appellatur. Hæc ad hostendis siccibus exant, veluti Arcturo, Otione, Hædis. Ex his verbis apparet, vim majorem esse, quâ Vipian. tit. Loc. & Conduc. l. ex conducto, Tempestate calamitosam appellat. Col. lib. 1. cap. 7. Nam ubi sedulo colitur ager, plerunq; cõpendium iniquam, nisi si cœli major vis, aut prædonis incellit, detrimentū affert. Habebat olim hoc nomen tres casus pluralis numeri similes nominativum singulari. Salust. lib. 3. Histor. Malè jam affectum ad omnes vis controverfarū. Que declinandi ratio jam exolevit: in cuius locum successit Vires, virium, vitibus. Vis duplex fuit, publica, & privata, publica defuitur, ea que armis: privata que sine armis inferitur: privati enim hominibus armorum usū vim in urbe, tum in agro lege Julia interdum, nisi si haberent ea venerationis, itinera, navigationisve causa, legitur in Martiano, tit. ad L. Juliam de vi publica, idque renovatum à Justiniano, scribit ipse in libro Novellarum constit. tit. ad l. r. s. v. sed hoc ante legem Juliam, & ante Magni Pompeii edictum, de quo legitur in Plinii naturalia histor. lib. xxxvi. qui vetuit in tumultu necis Clodianæ ullum in urbe telum esse, primis temporibus institutum, observatumque non dubito: deo enim, Servio regnante, populum Romanum ad centuriata comitia in campum extra urbem convenisse, quia in urbe usas armorum interdiceretur, scripsit deinde licentia: quam novis legibus & edictis repromi necesse est. Publica vis vel contra tempus, & magistratus, vel contra privatos fiebat: contra tempus, & magistratus capitalis erat semper: contra privatos non item, sed tantummodo quam crepta vita esset: de publica prætor cognoscebat: de privata iudices dabat, nec tamen semper de publica cognitivam exultant controversiæ quædã de vi, quæ consistunt in iure civili, ut ea pro Cecinna: in qua nō prætor, sed recuperatores, qui erant iudices a prætoris dati, iudicaverunt: ergo de publica vi modo prætor, cui ea questio obtigisset (is aut nec urbanus, nec peregrinus erat, sed unus de reliquis sex) modo iudices a prætoris dati cognoscebant: dabat autē eos vel urbanus prætor, si causa esset in iure civili, & ageretur inter cives, ut ea pro Cecinna: vel peregrinus, si ageretur inter peregrinos, vel unus de reliquis sex, si cognitio non à iure civili penderet: de privata verò nunquã prætor, semper iudices a prætoris dati cognoscebant: prætor autem vel peregrino si res esset inter peregrinos, vel urbanos, si civis civem in iudicium vocaret, & in iure civili publica causa esset: vel, nō de reliquis, si de iure civili nulla esset cõsideratio. Leges de vi fuere Plotia, tribunicia: consulares autē Lutatia, Pompeia, Julia, Antonia Plotia, de vi publica privatis civibus illata, Catilinam ab L. Paulo, M. Lepidi, qui 111. vir postea fuit, fratre, accusatū, in Salustio legitur: Clodium à Milone in oratione pro Milone: M. Tutium a C. Sempronio Rufo, in epistola M. Cæli, que omnes causas, non dubito quin capitales fuerint: quū, Catilinam & Clodium minimè levibus flagitiis affines fuisse, constat: causam autē, que in iudicium Tutium est vocatus, extraordinariam Cælius appellat hanc legem tulit, opinor, M. Plautius Silvanus tribunus pleb. C. Pompeio Strabone, L. Porcio Catone C. O. S. S. 19, qui legem iudicariam tulit Lutatiam de vi reipub. illata Q. Lutatius Catulus consul, M. Aemilii Lepidi collega, in tumultu reipub. tulit: quæ si sitis etiam diebus iudicium de vi iubebat exerceri, ut ex proemio patet orationis p. M. Cælio, ea que damnati sunt, qui de Catilinæ sociis in urbe remanserāt, unde illud in oratione pro Sylla: Severitatem iudiciorū, quæ per hos menses in homines audacissimos facta est, lenitate ac misericordia mitigare, quod exponitur in ea pro Cælio his verbis: De vi quæ iuris que lex ad imperium, ad maiestatem, ad statum patriæ, ad salutē omnium pertinet: quam legem Q.

Catulus, armata disensione civium, reipub. extremis penè temporibus tulit: quæque lex, sedata illa flamma consularis mei, fumantes reliquias conjunctionis extinxit. Pompeiam tulit Cn. Pompeius Magnus 111. consul, post occisum P. Clodium, hæc & penã graviorē quàm reliquæ de vi superiore leges, & formã iudiciorū breviorē cõtinebat: iubebat enim, ut prius quàm causa ageretur, citati testes per triduum audirentur: dicta eorū iudices consignaret: quarta die adesse omnes in diem posterum iuberentur, & coram accusatore ac reo pite, in quibus nomina iudicum inscripta essent, æquarentur: rursus postera die à questore sortitio iudicum fieret unius & LXXX. qui numerus cū forte obtigisset, ipsi protinus scilicet incertum ad dicendū duas accusator horas, tres reus haberet, reusq; eodē die illo iudicaretur: prius autē quàm sententiæ ferrentur, quinos ex singulis ordinibus accusator, totidē reus ferretur, ita ut numerus iudicū relinqueretur, qui sententias ferrent. L. Iulius tulit C. Cæsar post victū Pompeium, ut damnatis de vi, aqua & igni interdiceretur: sic enim oratione in Antonium scriptam invenimus: Aqua verò & igni interdiceretur, nihil aliud est, quàm exilium, non nominatum, sed re ipsa inferre: damnato enim necessitas imponitur exilii, ope ea denegata, atque interdita, sine qua vivi nō potest: quod etiam Pompeia, & ante Pompeiam Plautia, & aliz quoq; superiores leges, ut puto, sanxerant itaq; non dubito, quin Cæsar nova lege novam sententiam, ad vim removendam, attulerit. Hæc lege tenebantur, ut Martiano ait, qui turbæ seditionisve faciendæ consilium inissent, servosq; aut liberos homines in armis habuissent: omnesq; puberes cū telo in publico deprehensi: subiungit idem: De vi privata damnato, neq; senator, neq; decuriones, neq; iudices esse, neq; honorem ullum capere, Julia lege, potuisse. Cæsar mortuo, tulit M. Antonius, ut damnatis de vi ad populum provocatio esset: quod ad conciliandos sibi multitudinis animos, qui tyrannidem sperarent, excogitavit. Ex libro P. Manutii de legibus Romanis. Viscellæ, diminutivum, Pro infirmis extenuatisque viribus, [i. g. d. Gall. Petrus ferus. Ital. Forsette piccolo ferus. Germ. Ab trene treit. Hisp. Poquillas fuerca. Pol. Siel umiois fone. Vng. Erdika. Ang. Spall strenghter ferus.] Unde & patrimonii viticulas legitur, pro exiguis, tenuibusq; facultatibus. Viscus, a, um, adject. obsoletum, significans id quod magnarum est visū. Varro apud Nonium: Si malit vir viratus uxorem habere Atalantam. Item pro eodem antiquis in usu erat viratus, de quo supra. Viscico, prima syllaba prod. Vires acquiro, in valefco. [P. r. d. d. Gall. Viscico. Ital. Viscico. Ger. Bogelium. Hisp. Viscico. Polon. Lep. Vng. Lep. Ang. Bogelium.] Cic. 2. de Nat. deor. Provisum etiam ut siqua minima bestiola conaretur irumpere, in sordibus anrium, tanquã in visco inhaeresceret. Plautus in Bacch. Viscus merus vestra blanditia est. Plin. lib. 16. cap. 44. Viscum sit ex acinis, qui colliguntur mesium tempore immaturi, & est & viscum, frutex qui ex turdorum potissimum fece super arborum quarundam tams delapia, & à sole cum humiditate quadam sevesceta nascitur: viret autem per totam hyemem. Virg. 6. Aen. Quale solet sylvis drumali frigore viscum Fronde virere nova, quod non sua seminat arbor. De hoc visco vide Plin. lib. 16. cap. 44. & Viscum item, teste Nonio, antiqui vocabant rete, à tenacitate. Virg. 1. Georg. Tum laqueis captare feras, & fallere visco. Inventū, & magnos canibus circumdare salus. De feris enim hic procul dubio, non de avibus, loquitur Virgilius. Viscatus, a, um, adjectivum, Visco oblitus. [P. r. d. d. Gall. Viscatus. Ital. Viscato. Ger. Mit Begetem bestrichen. Hisp. Viscato con liza. Pol. Lepem ocjagmian. Vng. Lep. Ang. Viscato con liza.] Varro 3. de Re rustic. cap. 7. Quos columbarii interficere solent, duabus virgis viscatis defixis in terram inter se curvatis. Ovid. 1. de Arte: Non avis utiliter viscatis effugit alis. Idem 15. Metamorph. Retia cum pedicis, laqueosque, artesque dolosas Tollite, nec volucres viscata fallite virga. Viscata munera, & hamata pro eodem: hoc est, quibus majora attrahuntur, quàm que dantur. Plin. Epist. 207. Hos ego viscatis, hamatisque muneribus non sua promere puto, sed aliena corripere. Viscosus, viscosa, viscosum, Quod est tenax, glutinosum: [P. r. d. d. Gall. Viscosus, tenax. Ital. Viscoso, tenace. Ger. Päh mit Begetem. Hispan. Cosa macha retenedera, pegajoso con engrudo. Pol. Lepsals, iguaci. Vng. Ragado. Ang. Tongh, lik biddenne.] quod & Viscidium dicimus.

appellant. Nam malicia certi cuiusdam vitii nomen est, vitio-
litas omnium.

Vitio, as, act. p. Corrupto, destruo, deterius reddo. [Γρω
schachhah 077] *hara* 077 *hara* 077 *hara* 077. Gall.
Corrupte *corrupte*. Ital. *Guastare*. Ger. *Verderben* *schwächen* *ver-
derben*. Hisp. *Corromper* *à paucis* *tacha*. Pol. *Wszkazy* *kwali*. Vng.
Mag. *verzem*. Ang. *To corrupt* *to vitiate* *to defile* *to deform* *to marre*.]
Plautin Prol. Aul. Nam ejus filiam Lyconides vitiatat. *divo-
gery* *diptugis* *is* *advers*. Vitiatâ virginem dicimus, quum padici-
tiam amittit. Plin. lib. 10. cap. 54. Si incubatu tonuerit, ova per-
eunt: & accipitris audita voce vitiantur. Cic pro Sext. Comi-
tionum & concionu significaciones inter se veræ sunt, non
nunquam vitiatæ & corruptæ Ovid 7. Metam. vitiantur odo-
ribus auræ. Idem 3. Metam. quiq; halitus exit Ore niger Sty-
gio, vitiatas inficit auras.

Vitro, as, act. p. Evitro, effugio, declino, caveo. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Eviter*
Eviter. Ital. *Schifare* *guardarsi* *scappare*. Ger. *Widertreiben* *Bel-
schouwen*. Hisp. *Evitar* *à huys* *de alça*. Pol. *Strzeż* *strzeż* *strzeż*.
Vng. *Onnam magam*, *el tanogratum*. Ang. *To decline* *to elude* *to
avoid*.] Cic 3. Verr. Nam cum, qui palam est adversarius, faci-
le cavendo vitare possit. Virg. 3. Aeneid. quæ prima pericula
vito. Idem 2. Aeneid. Testor, in occasu vestro, nec tela, nec ul-
las Vitavisse vices Danu. & Scipium vitare, est non sibi con-
sistere, vel sibi displicere propter scelerum conscientia. Horat.
2. Serm. Sat. 7. teg, ipsum vitans fugitivus ut erro.

Vitatio, onis, verbale, f. Vitandi actus. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Evitement*. Ital. *Schinnamento*. Ger. *Widung*. Hisp. *Es-
quiviamiento* *huys*. Pol. *Widryżyci* *ofie* *vitare* *wanie*. Vng. *Mag.
evnas* *el tanogratum*. Ang. *An evading* *or turning away*.] Cic 5. de
Fid. Ne vitatorem quidem dolorem ipsam per se quisquam in
rebus expectendis putavit, ac si citam evitate possit.

Vitator, is, [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Apuleius de Deo Socrati-
tis: In rebus certis profectator, dubiis præmonitor, periculo-
sis vitator.

Vitabundus, a, um, Vitans. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Evitant* *Evitant*. Ital. *Schifatore*. Ger. *Widertreibend* *Bel-
schouwend*. Hisp. *Casa que mucho se esquiva*. Pol. *Strzeż* *strzeż* *strzeż*.
Vng. *El tanogratum*. Ang. *That sheweth ready*.] Salust. In tu-
guri. Ipse quasi vitabundus per saltuosâ loca & tramites exer-
citum ducere. Liv 5. bell. Punic. Hanno ex Brutis profectus
cum exercitu, vitabundus castra hostium, Consulæq; quæ in
Samnio erât, quum Benevento jam appropinquaret, tria pas-
sum millia ab ipsa urbe loco edito castra posuit.

Vitrum, vitri, n. f. Materia translucida, quæ modò ex arena
splendens, modò ex calculus pellucidus conficitur. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Verre*. Ital. *Vetro*. Ger. *Glaz*. Hisp. *Vi-
drio*. Pol. *Szkliwnica*. Vng. *Wersch*. Ang. *Glass*.] De cuius origi-
ne, & ratione faciendi, vide Plin. lib. 36. cap. 5. Caius Ciceroni
lib 1: Persuasum est ei Censuram lomentum, aut vitium ef-
ferre mihi videtur. Idem pro Rabir. Posthum. Duce navæ
Posthumi Puteolis sunt audite. videri q; merces, fallaces quide,
& fucosæ, chartis, & linteis, & vitro delatæ Plin. lib. 36. cap. 27.
In genere vitri & obsidiana numerantur, ad similitudine lapidis,
quem in Aethiopia invenit Obsidianus. Ovid. Epist. 21: Est
nitidus, vitroq; magis pellucidus amnis.

Vitriarius, ii, m. f. Vitri conficiendi artifex, quæ voce utitur Lam-
pridius in Alexandro. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Verrier* *faisleur de verre*. Ital. *Maeftro
di lavorar vetro*. *artefice da vetri*. Ger. *Ein Glaser* *Glaser*. Hisp. *Vidriero*. Pol. *Szkliwnik*. Vng. *Wersch*. Ang. *A
worker in glass*, *a glazier*.]

Vitrius, a, um, adjectivum, Quod ex vitro est: [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *De
verre*. Ital. *Di vetro*. Ger. *Glaz*. Hisp. *Casa de materia de vidrio*.
Pol. *Szkliwni*. Vng. *Wersch* *del valo*. Ang. *Of glass*.] ut, Vitreæ
ampullæ, apud Plin. lib. 29. cap. 14. Colum. lib. 12. cap. 4. Vasa
aut scissilia, vel vitrea, plura potius, quam ampla. Vitreus item
est, quod vitri colorè refert *vach* *vach*. ut, Fons vitreus: hoc est,
clarus, & pellucidus. Plin. Epist. 161. Plin. major lib 9. cap. 31:
Nec omnibus idem vitreus color. Virg. 7. Aen. Tenemus An-
gitæ, vitrea te facinus unda, Te liquidi scyvere lacus. & Inter-
dum vitreum dicitur, quod fragile est in morem vitri. Senec.
Fortuna vitrea est: dum splendet, frangitur. Fama vitrea id est,
fragilis, Acronè interprete, Horat. 2. Serm. Saty 3: Et furiosus
erit, quem cepit vitrea fama.

Vitriarius, ii, m. f. Vitra conficiens. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Verrier* *faisleur de verre*. Ital. *Artifce da vetro*. Ger. *Ein Glaser* *Glaser*. Hisp. *Vidriero*. Pol. *Szkliwnik*. Vng. *Wersch* *isnals*. Ang. *A
glazier* *or worker in glass*.] Senec. Epist. 91: Cuperem Possido-
nio vitriarium ostendere, qui spintu vitrum in plurimos ha-
bitus format.

Vitriarius, a, m. f. Vascula vitrea, quæ ornatus causa parantur L. 18.
D. de insti. vel insti. Quum in die mortis ibi liberos, & vitrea-
mina & vesiculam habuerit.

Vitricus, ci, m. f. Matris meæ post patris obitu maritus: [077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077.

quis Gall. *Le paratre ou beau pere*. Ital. *Padere*. Ger. *Ein Schw-
vater*. Hisp. *Padreastro* *marido de madre*. Pol. *Ojciec*. Vng. *Ma-
stoha apa*. Ang. *A father in law* *or stepfather*.] cui respondet rela-
tivum Privignus. Cic. ad Attic. lib. 15: Vitricus quidem nihil
censebat, quem Asturæ vidimus. Ovid. 1. Ad Cupidinem: Me-
ste comam myrto, maternas junge columbas: Qui deteant,
curtas vitricus ipse dabit. Intelligit Vulcanum, qui Venerem,
postquam ex love genuisset Cupidinem, duxerat uxorem.

Vitula, æ, duplici, t. f. p. Ligamentum capitis: hoc est, falca, quæ
circum caput antiqui, vel crines, vel setæ, aut flores, aut quæ-
vis aliud religabant. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *Vitula* *vitula* *vitula*. Ital. *Vitula* *vitula* *vitula*. Ger. *Ein
Hisp. Vinda* *ornamento de la cabeca*. Pol. *Vinda* *kal* *ni* *czepicy*. Vng. *Hekéb*. Ang. *A ribbon* *lace* *or head band*.] Vitul.
2. Aeneid. Et salæ fruges, & circû tempora vitæ. Vbi Servius
Vitæ, quibus viticæ coronabantur. Idem lib. 3. Aeneid. *vit-
tas* q; resolvit Sacram capitis. Ovid. lib. 2. Metam. Vitæ con-
cuerat neglectos alba capillos. Luc. lib. 3: tum tota præter
Stringit vitæ comas.

Vitulus, a, um, Vitri redimitus. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *vitule* *vitule* *vitule*. Ital. *vitule* *vitule* *vitule*. Ger. *Ein
vitule* *vitule* *vitule*. Hisp. *Cubiero* *de vitula* *que tiene vitula* *de
la vitula*. Pol. *vitule* *vitule* *vitule*. Vng. *Hekéb*. Ang. *That
an head band* *or ribbon* *about the head*.] Plin. lib. 7. cap. 10: Vita-
tam navem Dionysius tyrannus Platoni misit obviam. & Ho-
tarchus in vita Marci Carolani ait, in Metellorum famam
fuisse, qui Vitatus cognominaretur, ab usu vitæ, quæ obvia
tegendis causa procedebat in publicum obligata fronte. Ovid.
1. Amor. eleg 7: Sic, nisi vittatis, quod erat Castoræ capilla.
Procubuit templo castâ Minerva tuo. Luc. lib. 1: Vestimenta
chorum ducit vittata sacerdos.

Vitulæ, æ, f. Bubuli generis fetus femineus, qui anni
primum ætatis nondum explevit: nam tunc juvenes dicitur.
[077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *vitule* *vitule* *vitule*. Ital. *vitule* *vitule* *vitule*. Ger. *Ein
vitule* *vitule* *vitule*. Hisp. *vitule* *vitule* *vitule*. Pol. *vitule* *vitule* *vitule*. Vng. *Hekéb*. Ang. *A
cow* *or calf*.] Varro secundum de Rustica capite 3: Primum in
bubulo genere gradus ætatis dicuntur quatuor: prima vitu-
lorum: secunda juvenum: tertia boum novellorum: quarta
vetulorum. Discernuntur in prima ætate vitulus, & vitula
in secunda juvenes & juvenca: in tertia & quarta vitæ &
vacca. & Aliquando tamen vitulam latius accipimus, ut
ad juveneam, vel vaccam novellam extendatur. Virg. Aeglog.
3: ego hanc vitulam (ne forte recuset, His venit ad uncliam,
bino aut ubere foras) Depono.

Vitulæ, æ, f. Fœtus masculinus in bubulo genere, qui anni
ætatis annum nondum explevit: nam deinde juvenes dicitur
incipit. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *vitule* *vitule* *vitule*. Ital. *vitule* *vitule* *vitule*. Ger. *Ein
vitule* *vitule* *vitule*. Hisp. *vitule* *vitule* *vitule*. Pol. *vitule* *vitule* *vitule*. Vng. *Hekéb*. Ang. *A
bull*.] De cuius origine, & ratione faciendi, vide Plin. lib. 36. cap. 5. Caius Ciceroni
lib 1: Persuasum est ei Censuram lomentum, aut vitium ef-
ferre mihi videtur. Idem pro Rabir. Posthum. Duce navæ
Posthumi Puteolis sunt audite. videri q; merces, fallaces quide,
& fucosæ, chartis, & linteis, & vitro delatæ Plin. lib. 36. cap. 27.
In genere vitri & obsidiana numerantur, ad similitudine lapidis,
quem in Aethiopia invenit Obsidianus. Ovid. Epist. 21: Est
nitidus, vitroq; magis pellucidus amnis.

Vitulæ, æ, f. Fœtus masculinus in bubulo genere, qui anni
ætatis annum nondum explevit: nam deinde juvenes dicitur
incipit. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *vitule* *vitule* *vitule*. Ital. *vitule* *vitule* *vitule*. Ger. *Ein
vitule* *vitule* *vitule*. Hisp. *vitule* *vitule* *vitule*. Pol. *vitule* *vitule* *vitule*. Vng. *Hekéb*. Ang. *A
bull*.] De cuius origine, & ratione faciendi, vide Plin. lib. 36. cap. 5. Caius Ciceroni
lib 1: Persuasum est ei Censuram lomentum, aut vitium ef-
ferre mihi videtur. Idem pro Rabir. Posthum. Duce navæ
Posthumi Puteolis sunt audite. videri q; merces, fallaces quide,
& fucosæ, chartis, & linteis, & vitro delatæ Plin. lib. 36. cap. 27.
In genere vitri & obsidiana numerantur, ad similitudine lapidis,
quem in Aethiopia invenit Obsidianus. Ovid. Epist. 21: Est
nitidus, vitroq; magis pellucidus amnis.

Vitulæ, æ, f. Fœtus masculinus in bubulo genere, qui anni
ætatis annum nondum explevit: nam deinde juvenes dicitur
incipit. [077 077 077
vach 077] *vach* 077 *vach* 077 *vach* 077. Gall. *vitule* *vitule* *vitule*. Ital. *vitule* *vitule* *vitule*. Ger. *Ein
vitule* *vitule* *vitule*. Hisp. *vitule* *vitule* *vitule*. Pol. *vitule* *vitule* *vitule*. Vng. *Hekéb*. Ang. *A
bull*.] De cuius origine, & ratione faciendi, vide Plin. lib. 36. cap. 5. Caius Ciceroni
lib 1: Persuasum est ei Censuram lomentum, aut vitium ef-
ferre mihi videtur. Idem pro Rabir. Posthum. Duce navæ
Posthumi Puteolis sunt audite. videri q; merces, fallaces quide,
& fucosæ, chartis, & linteis, & vitro delatæ Plin. lib. 36. cap. 27.
In genere vitri & obsidiana numerantur, ad similitudine lapidis,
quem in Aethiopia invenit Obsidianus. Ovid. Epist. 21: Est
nitidus, vitroq; magis pellucidus amnis.

legendum ostendant. Vitellina bilis à medicis appellatur, quæ sic ex bile pallida vehementius ulsa: ita dicta quod crudi viti vitellum, & colore & substantiæ crassitudine imitetur. *De vitellina*
 Vitellianus, Veteres usurparunt pro voce Ictari: propterea quod eam veram vitam putabant, quæ in summa lactina & tranquillitate degenerat. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Varro lib. 15. Rerum divinarum: Ponsis quibusdam sacris vitulari solet, quod Græci *μυτιαν* dicunt. Hinc vivere sæpenumero ponitur, pro vitam vitam agere. Felus à vitulis deducit, qui summa in pratis lascivia exultant. Vitulans (inquirit) latans gaudio, ut in prato vitulans. Ennius Habet is coronam, vitulans victoria.

Vitupero, ut, ut vitio do, vitio verbo, culpa, de dignitate vel autoritate alicujus detracto. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *vituper*, *vituperare*. Ital. *Vituperare*, *vituperar*. Ger. *Verfälschen*, *verhöhn*. Hisp. *Reprometer*, *reprobar*. Pol. *Gania*. Vng. *Zalmanazom*, *karolgant*. Ang. *To blame*, *to rebuke*, *to contemn*, *and* *disapprove*. Terent. in Andr. Pro. Id ihi vituperant factum. Autot ad Herent. lib. 2. Vitiosum est, arde, aut scientia aut studiu quodpiam vituperare, propter eorū vicia, qui in eo studio sunt: veluti qui Rhetoricam vituperant propter alicujus Oratoris vituperandam vitam. Cic. pro Muræ. Ego tuum consiliu, Cato vituperare non audeo. *¶* Ingitur aliquando cum dativo, Plaut. in Cas. Cui omne mihi vituperat malo?

Vituperatio, s. vituperandi actus, reprehensio: cui opponitur laus, laudatio. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *vituper*, *vituperare*. Ital. *vituper*, *vituperare*. Ger. *Schiltung*, *vituperen*. Hisp. *Vituperio*, *vtrio de reprehender*, *minusprecio*. Pol. *Ganicie*. Vng. *Zalmanazom*, *kerbozat*. Ang. *A blaming*, *contempt*, *or* *disapprove*. Quintil. in Proem. lib. 3. His adiciemus demonstrativu laude & vituperatione cōfiteri. Cic. 7. Verba: Hæc autem vituperatio atq; infamia confirmabatur eorum sermone, qui à suis civitatibus illis navibus præpositi fuerant. Venire in vituperationem hominum, est hominum reprehensione obnoxiu fieri. Cic. 6. Verit ut propter eum in sermonem hominu, atque in tantam vituperatione veniret. Est alicui vituperatio, est ad decus, & infamia eus pertinere. Idem Phil. 11. Epist. Sed mihi ita persuadeo (potest fieri ut fallat) eam rem laudatibis potius quam vituperationi fore.

Vituperatō, s. vituperatio, decus, infamia. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *vituper*, *vituperare*. Ital. *vituper*, *vituperare*. Ger. *Schiltung*, *Bel Verfpung*. Hisp. *Dehonra*, *infamia*. Pol. *Ganicie*. Vng. *Zalmanazom*. Ang. *A blame*, *contempt*, *or* *disapprove*. Cic. vel etiam à vitio dictum vituperium.

Vituperator, vituperatoris, m. f. Reprehensor, qui proclivis est ad vituperandum. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *vituper*, *vituperare*. Ital. *vituper*, *vituperare*. Ger. *vituper*, *vituperare*. Hisp. *Reprometer*, *reprobar*. Pol. *Tea kcori gani*. Vng. *Zalmanazom*. Ang. *A blamer* *or* *contemner*. Cic. 1. de Finib. *¶* Quæquam philosophiæ quidem vituperationibus satis responsum est eo libro, quo à nobis philosophia defensa & collaudata est, quæ esset accusata, & vituperata ab Hortensio.

Vitupero, onis, vituperator, motus in reprehensionem produs. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Dicitur ea forma, qua & Epulonem & manducationem, & Phagorem dicimus, & Palponem, verbis videlicet in nomina convertis.

Vituprabilis, s. e. m. t. vituperatione dignus. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *vituper*, *vituperare*. Ital. *vituper*, *vituperare*. Ger. *vituper*, *vituperare*. Hisp. *Reprometer*, *reprobar*. Pol. *Ganicie*. Vng. *Zalmanazom*. Ang. *Wholly* *to be blamed*, *that may be blamed*. Cic. 3. de Legibus: Nam isto quidem modo vel consulatus vituperabilis est, si Consulatum quos enumerare nolo peccata collegeris.

Vitvritum, ni, n. f. Locus in quo vel aves, vel pisces, vel feræ continentur, quæ ad victum duntaxat pertinent, ut docet Gellius Noct. Attic. lib. 2. cap. 20. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *Vituro*, *vitur*. Ital. *Vituro*, *alibi, vituro*. Ger. *Vituro*, *alibi, vituro*. Hisp. *Vituro*, *alibi, vituro*. Pol. *Vituro*, *alibi, vituro*. Vng. *Vituro*, *alibi, vituro*. Ang. *A park*, *or* *to keep*, *or* *to breed*, *or* *to keep*. Plinius lib. 8. cap. 32: Vivaria aptorum ceterorumq; sylvestrium, primum togati generis invenit Falvius Hipianus, qui in Tarquinicis feris pascere instituit. Plin. lib. 9. cap. 34: Ostreorum vivaria primus Sergius Orata in Bajano invenit. Juvenalis Satyr. 4: Non dubitatur sagittivam discere piscem, Depastumq; diu vivaria Cesaris. *¶* Peculari tamen nomine septa in quibus feræ pascuntur, Leporaria dicuntur quæ admodum piscium, in quibus aluntur pisces: & Ornithones, in quibus aves clausæ tenentur, vide Varr. de re Rust. lib. 3. cap. 3.

Vivax, Vivacitas, vide VIVO.

Viverra, x, s. p. Animalculum exiguum ex genere mustelaru, quo venatores utuntur ad cuniculos ex antris expellendos. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *Viverra*, *ital. Viverra*. Ger. *Cin*. Hisp. *Viverra*. Pol. *Feret quicquid*, *liberorum, podobus*, *keri*, *viverra*, *viverra*, *viverra*, *viverra*. Vng. *Vad mervet*. Ang. *Viverra*. Plin. lib. 8. cap. 33, de cuniculis loquens: Magna propter venatum eorum viverris gratia est: immittunt eas in specus, qui sunt multisofes in terra: inde & nomen animalis atq; ita egestos superne capiunt.

Vivisco, Vividus, vide VIVO.

Vivradix, icis, penult. prod. & f. t. Planta quæ cum radice ferunt, quæ vivam radicem habens, ad differentiam malleoli, & talaru. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *Vivradix*, *ital. Vivradix*. Ger. *Vivradix*. Hisp. *Vivradix*. Pol. *Vivradix*. Vng. *Vivradix*. Ang. *Vivradix*. Plin. lib. 17. cap. 22: In arido solo vivradix quoq; frustra ferunt. Colum. lib. 4. cap. 14: Sationis autem duo sunt genera, malleoli, vel vivradicis, quod utrunq; ab agricolis utriusq; & in provinciis magis malleoli. Neq; enim feminarius flu dent, nec usum habent faciendæ vivradicis.

Vivo, is, xi, dum, n. t. Vitam ago, vitam dego, in vita sum. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *Vivis*, *ital. Vivis*. Ger. *Vivis*. Hisp. *Vivis*. Pol. *Vivis*. Vng. *Vivis*. Ang. *Vivis*. Quintil. lib. 9. cap. 3: Non ut edam, vivo: sed ut vivam, edo. Cicero de Senectute: Nemo est tam senex, qui se annum non putet posse vivere. Horat. 2. Sermon. Satyr. 6: neque ulla est Ant magno, aut parvo lethi fuga: quo bone circa Dū licet in rebus mundis vive beatus: Vive memor quam sis ævi brevia. Cicero 3. de Finibus: Consentaneum est huic nature, ut sapienter velis gerere & administrare Rempublicam: atque ut è natura, vivat, uxorem adungere, & velle ex ea liberis procreare. Et licet absolutum sit hoc verbum, admittit tamen accusativum reciprocum, ut, vivo felicem vitam, vivo vitam duram. Terentius in Adelphis: Nam ego vitam duram, quam vixisti, adhuc propè jam excusso spatio, mitto. *¶* Interdum accipitur vivere, pro jucundè hilariterque degere, & vitam vitam agere. Nam eam demum veram putabant esse vitam, quæ in lætitia, animiq; tranquillitate perageretur. Martialis: Scramis vita est castita, vive hodie. Plaut. in Milit. Confer. vi, conservatq; omnes bene valete, & vivite. Catullus ad Lesbiam: Vivamus meæ Lesbia, atq; amemus. Vivere studiis, dixit Cicero ad Sulp. lib. 13. Epist. 29, pro eo quod est vitam literis sustinere. *¶* Ita vivam, assemanis particula est. Cicero ad Titonem, lib. 16: Sollicitat, ita vivam, me tua mi Tiro valetudo: id est, moriar, vel dispeream, nisi tua valetudo me sollicitat. *¶* Eandem vim habet, Ne vivam subsequente particula si, vel nisi. Cic. ad Attic. lib. 4: Quid poteris, inquis, pro his dicere? ne vivam, si scio. *¶* Vivendo vincere aliquem, dixit Plaut. in Epid. pro eo quod est ei superstitem esse. *¶* Vivitur imperfectale Plaut. Persa: Quid agunt? vivitur. Terent. in Heaut. Hoc tibi sit, ubi non verè vivatur. Cic. 1. de Fin. Quæ præceptice in tranquillitate vivi potest, omnium cupiditatum ardore restineto, Ovid. 1. Metam. Vivitur ex rapto: non hospes ab hospite turus. Horat. 2. Cann. Ode 16: Vivitur parvo bene: cui paternum Splendet in mensa tenui falinum, Neq; leveis somnos timor, aut cupido Sordidus aufert. *¶* Vivitur, personale. Ovidius 12. Metam. vixi Annos bis centum, nunc tertus vivitur ætas. Vivere in diem dicuntur, quos Græci vocant *κισσόμενοι*, qui quotidie parant nova cibaria, nullum habentes penum reconditum, nihil de futuro tempore solliciti, omnem deniq; curam ita adpicientes, ac si eo solum die victuri essent. Cicero 3. Tuscul. Nos in diem vivimus. Colum. lib. 3: Nec provident futuro tempore, sed quasi plantè in diem vivant, sic imperant vitibus, & eas multis palmatibus onerant, ut posteritati non consulant.

Vivũto, as, per. conr. vescor, alor, victu utor: ut Samaria lacte vivũtant. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *Vivũto*, *ital. Vivũto*. Ger. *Vivũto*. Hisp. *Vivũto*. Pol. *Vivũto*. Vng. *Vivũto*. Ang. *Vivũto*. Terent. in Eynuch. Et libenter vivit etiam bene libenter victas. Plaut. Mostel. Vivũtabam volupte parsimonia & duritia. Ibidem: Lacer me amare, & bubulcitar, Me victare pulcre, te miseris modis.

Vivũtus, A vivo participium est. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Salustius: Pyrrhus rex, apud M. Curtius prælio victurus esset. Et a vivo, *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Cicero in Cat. Major. Nemo est tam senex, qui se annum non putet victurum.

Vivũs, Aus, m. q. Omne illud sine quo vivere non possumus. *[Vtriusq[ue] vitæ, ut dicitur.]* Gall. *Vivũs*, *ital. Vivũs*. Ger. *Vivũs*. Hisp. *Vivũs*. Pol. *Vivũs*. Vng. *Vivũs*. Ang. *Vivũs*. Cicero in Cat. Major. Nemo est tam senex, qui se annum non putet victurum.

verborum significationibus: Victus verbo continentur quæ
 etui, potui, cultuq; corporis, quæq; ad vivendum homini sunt
 necessaria, Cic. de Amicis. Multi divitias despiciunt, quos par-
 vo contentos tenuis victus cultusq; delectat. Virg. 3. Aeneid.
 Arcbant herba, & victum seges ægra negabat. Ovid. 6. Faustor.
 Nunc inopes victus, ignavaq; fata timentes, etc. Cicero. 1. Of-
 fic. Vita, victusq; communis in amicis vigent maximè. ¶ Vi-
 cti genitivus à victus legitur apud Plautum in Capt. Proin tu
 tui quotidiani victi ventrem ad me afferas. ¶ A quo Convi-
 ctus, unâ vivendi societas, quum plures simul vivant, *convi-
 ctus*. Cicero lib. 3. Epistolarum: Vi istis te molestiss laxas, & ad
 nostrum convictam redcas. ¶ Victus in genitivo pro victus
 antiqui dixerunt. Varro: Primum de re familiari: secundo de vi-
 ctus consuetudine dixerunt.

VICTUALIS, [iunctio]. Vng. *Elofere valo*.] Apulcius de dogmate
 Platonis: inferiora reguntur optimatum præstantia, & ipsa
 ministerium suggerunt victualis.

VIVUS, a, um, Spiritans, animatum, vita præditum. [iunctio]. *Qui dicitur, quod*
est, in vivo, etc. Gall. *Vif, vivant*. Ital. *Vivo*. Ger. *lebendig*.
 Bel. *levendib*. Hisp. *Casa viva*. Pol. *Zywy*. Vng. *Els, eleven*. An-
 Linc. *or alive*.] Cic. ad Attic. lib. 4. Cato tamen affirmat se vivo
 illum non triumphare. ¶ Quandoq; ponitur pro naturali &
 non artificioso. Virg. lib. 2. Georg. & viva sua plantaria terra.
 Idem 1. Aen. vivoq; sedilia faxo. ¶ Quandoq; pro valido, aut
 vehementi. Virg. 1. Aeneid. paulatim, ab olere Sichæum laci-
 pit, & tetat vivo prævicere amore. ¶ Viva sepes dicitur, quæ
 dumis non præcisit, sed in eo loco natis contextitur. Colum.
 lib. 1. cap. 3. Vetusissimi autores vivam sepe struisti præta-
 lerunt: quia non solum minorè impensam desideraret, verum
 etiam diuturnior immensis temporibus permaneret. ¶ Viva
 aqua, naturalis & indidem nata. Varro 1. de Re rust. cap. 11: Si
 omnino aqua non est viva, cisternæ faciendæ sub tectis, & la-
 cus sub dîo: ex altero loco ut homines, ex altero ut pecus uti
 possit. Flumen vivum. Virg. 2. Aeneid. donec me flumine vi-
 vo Abluero. Lacus vivi. Virg. 2. Georg. Speluncæ, viviq; la-
 cus, ac frigida Tempe. ¶ Vultus vivos ducere: hoc est, vivam
 & naturalem effigiem referere. Virg. 6. Aeneid. Excudent aliis
 spirantia mollia æra (Credo equidem vivos) ducent de mar-
 more vultus.

VIVAX, is, pen. prod. om. t. Longævis, seu vitæ diuturnioris.
 [iunctio]. *Qui dicitur, qui longævis, etc.* Gall. *Vif, qui vit long temp*,
plein de vie. Ital. *Vivace, vivo, vivace*. Ger. *lebhaft*. Bel. *teshaft*.
 Hisp. *Casa que vive mucho tiempo*. Pol. *Diwy żywy*. Vng. *szok*
elb. Ang. *Of long life, lively*.] Virg. 2. Georg. Palladia gau-
 dent sylvæ vivacia olive. Idem Aeglog. 4. Etramosi Mycon vi-
 vacis cornua cervi. ¶ Hinc Vivacior, Vivacillimus. Plin. lib. 9.
 cap. 20: In siccio quoq; repunt, id eo etiam vivaciora talia. Ho-
 rat. 2. Serm. Sat. 2. Postremo expellet ceterè vivacior hares.

VIVACIOSUS, superlat. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vivax, etc.*
superlatum.] Iulius Capitolus in Pertinace. Cathones vivacissimi.
 Gell. lib. 13. cap. 21: Cervæ alba, eximie pulchritudinis, & viva-
 cissimæ celeritatis.

VIVAXITAS, is, f. Longævitas, vitæ diuturnitas. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vivax, etc.*
 Gall. *Vivacité*. Ital. *Vivacità*. Ger. *lebhaftig*. Ital. *Vivacitas*.
 Hisp. *Aguella obra de mucha vida*. Pol. *Diwyżywy*. Vng. *Höz-
 elv*. Ang. *Longevity*.] Colum. lib. 11. cap. 3: Multis etiam locis
 vivacitas suam usq; in annos decem prorogat.

VIVIFICO, as, [iunctio]. Vng. *Meg elevenitelm, meg eleven*.] Apu-
 leius in Hermetis Asclep. Igneis solum quod factum veritas fer-
 tur vivificat.

VIVISCO, is, Vivus fio, animos: proprieq; de rebus inanimatis
 dicitur, quum anima imbuatur. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vivax, etc.*
 Gall. *Fendre vie et traisire*. Ital. *tender vita*. Ger. *lebendig werden*.
 Bel. *levendib worden*. Hisp. *Tomar vida*. Pol. *Ozywiam*. Vng. *Meg elevenitelm*.
 Ang. *To raise living or lively*.] Plinius lib. 9. cap. 5: Anguille
 atterunt se scopulis: ea strigmenta viviscunt: nec
 alia est earum procreatio. Idem libro 16 capite 25, de Favonio
 vento loquens: Hoc enim maritantiur vivifcentia è terra, quo
 etiam equæ in Hispania. ¶ Per translationem accipitur pro
 invalescere, & vigorem acquirere. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vivax, etc.*
 Luc. libro 4: Quod cupido zlixum cordi vivi-
 scit, ut ignis. Et paulò post: Vicus enim viviscit, & inveterascit
 alendo.

VIVIDUS, a, um, penult. corr. Multo vigore præditus. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vivax, etc.*
 Gall. *Plein de vie, fort vig*. Ital. *Pieno di vita, vivace, virtuos*. Ger. *lebhaft*.
 Bel. *levendib*. Hisp. *Casa llena de vida, y con vigor*.
 Pol. *Prawie żywoty*. Vng. *Elleven, gyv*. An. *Livido, luvito*.] Plin.
 in Paneg. Amas constantiam civium, rectosq; ac vividos
 animos. Virg. 5. Aen. Exiguus numero, sed bello vivida virtus.
 Liv. 6. ab Vibe: Sed vegetum ingenium in vivo vivo peccore vi-
 gebat, virebatq; integris sensibus. ¶ Interdum Vividum ac-
 cipitur pro viventi. [iunctio]. Propertius: Quatuor artificis vivi-
 da signa boves. Vbi signa vivida, dixit, quasi vivencia: idq; hy-

perbolicis, quemadmodum Virgilius spirantia æra: hoc est,
 tanta arte confecta, ut vivere & spirare videantur.

VIVUS PYRITES, Lapis est ex omni pyritarum genere pondero-
 sissimus, ex quo ignis excutitur. *Pyrites ignis*. Plin. lib. 36. cap.
 19: Pyritarum etiamnum aliqui genus unum faciunt, plumbicū
 habens ignis, quos *vivos* appellamus, & ponderosissimi sunt.
 Hi exploratoribus castorum maximè necessarii, qui clavos
 vel altero lapide scintillas edunt, quæ excepte sulphuratis aut
 fungis aridis, vel foliis, dicto celerius ignem trahunt.

VIX, a dverbium, Propemo dum, non ægrè, vel difficulter, quasi
 cum vi & labore. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vivax, etc.* Gall. *A grand pain, à vive*.
 Ital. *A pena, difficilmente*. Ger. *Kaum, tamen*. Bel. *Van*. Hisp.
A pena. Pol. *Liedno*. Vng. *Alig*. Ang. *Scantle, hardly, with*.
 Virg. lib. 2. Georg. Vix humiles apibus calix, totumq; mani-
 strat. Terent. Vix retraxi filium ab amore ancillæ. ¶ Aliquan-
 do refertur ad tempus, pro vix dum, sive vix adhuc, statum ubi
 vel jamjam. Virg. 1. Aeneid. Vix è conspectu Siculæ relictus
 in altum Vela dabant latis. Id est, statim postquam è conspectu
 Siculæ. etc. Idem: Et quos Sidonia vix nibe reverte: id est, na-
 per. ¶ Aliquando ponitur pro Non. Lucan. Carcer vix carere
 dignus Ovid. Vix Priamus tanti, totaq; Troia sum hoc est,
 non fuit tanti Priamus, ut exponit Donatus. ¶ Vix tandem,
 post multum temporis. *Idem, vix tandem*. Cicero Appio Paul. Vix
 tandem legi literas dignas Appio. Virg. 2. Aeneid.

Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus,
 Compofiro rumpit vocem, & me desinat arm.

V ante L.

VITICER, ulceras, vide VLCVs.

VINDICATOR, feris, ultus sum, d. t. Vindico, injuriam non impo-
 nitam relinquo, pœnas repeto, & supplicium lamo. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vindicax, etc.*
 Gall. *Venger punir*. Ital. *Vindicare, far vendetta*. Ger. *Rächen*. Bel. *Wreten*. Hisp. *Vengar la injuria*. Pol.
Wzysyc. Vng. *szokszent alk*. Ang. *To be revenged, manure, to take*
punishment.] Dicitur autem, Vindicator, Vindicor te pro hoc
 fecerit, Vindicor scelus. Vindicor me Terent in Eunucho. Ego
 pol te pro istis dictis & factis, scelus, Vindicat. Plaut. in Mo-
 nach. Ni hanc injuriam, meq; ultus fuero. Idem in Amph. Ego
 pol illum ulciscar hodie Thersilum veneticum. Cic. 2. de la-
 ven. Deinde hoc si constitutum sit, ut peccata hominum pecca-
 tis, & injurias injuriis ulciscantur, quantum in commo dorum
 consecutus Ovid. 7. Metam. Androgeiq; necem, julla ulci-
 scitur armis.

VINDICTA, onis, verbale, f. t. Vindicta. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vindicax, etc.*
 Gall. *Vengeance*. Ital. *Vendetta*. Ger. *Rache*. Hisp. *Obra de vengar injuria, vengança*. Pol. *Wzysyc*.
 Ang. *Revenge*.] Plin. lib. 11. cap. 28: Illis etiam ultionis ca-
 da datum est. Tacitus lib. 2: Semul perfidos & raptos pœna
 ultionis & glorie mandatos. Interfici autem hoc ius ultioe
 & vindictam: quod ultio factum vindicet: Vindicatio sive vi-
 dicta futura prohibet, atq; eam ob causam Mars ultor, ad vi-
 dex dicitur. Cor. Fronto de diff. vocab.

VINDICATOR, otis, pen. prod. verbale masculinum, t. ab Vindicor, ita,
 Vindex, vindicator, qui injuriam illatam ulciscitur. [iunctio]. *Qui dicitur, qui vindicax, etc.*
 Gall. *Vengeur*. Ital. *Vendicatore*. Ger. *Rächer*. Hisp. *Obra de vengar injuria, vengança*. Pol. *Wzysyc*.
 Ang. *Revenge*.] Cicero pro Sylla: Ego ille con-
 sulationis investigator atq; ultor, certe nò defendere Syllam,
 si conjurasse arbitraret. Virg. 4. Aeneid. Exoritate aliquis an-
 stris ex ossibus ultor.

VITICIA, f. feminum, t. a quo Vitricia, ut Vitricia, à Vicitra.
 [iunctio]. *Qui dicitur, qui vindicax, etc.* Gall. *Vengeresse*. Ital. *Vendicatrice*.
 Ger. *Eine Rächerin*. Hisp. *Vengadora*. Pol. *Wzysyc*.
 Vng. *szokszent alk*. Ang. *She that revenges*.] Virg. 11. Aeneid.
 Hæc capte, & ulticem phæetra deprime sagittam. Idem
 4. Aeneid. ulticesq; sedent in limine Dux. Idem 6. Aeneid.
 Vellibulum ante ipsum, primisq; in faucibus orti Ladus, &
 ultices posuere cubilia caræ.

VULCUS, ulceris, n. t. Solutio unitatis in carne, quæ fit per
 erosionē: ut docet Galenus in tractatu de differentiis morborū.
 [iunctio]. *Qui dicitur, qui vindicax, etc.* Gall. *Vicere, blessure*. Ital. *Ulcere*.
 Ital. *Vicere*. Ger. *Ein uld*. Hisp. *Vicere*. Pol. *Wzysyc*.
 Vng. *szokszent alk*. Ang. *A hole, breach or sore*.] Virg. lib. 5. Georg. Nò tamca
 ulla magis presens fortuna laborū est, quam si quis sero po-
 tuit rescindere summū Vicere os, alitur vitium, viviq; regen-
 do. Vulnus verò est hians, patensq; apertura corporis, seu fa-
 cta. ¶ Vicus tangere, proverbialiter metaphora dicitur, pro eo
 quod est movere dolorem, & rei alicujus, quæ nos magno pe-
 re usat, mentionē facere. Terentius in Phormion. Quid minus
 utile fuit, quam hoc ulcus tangere? Cic. 1. de Nat. deor. Quid-
 quid enim horum attigerit, ulcus est: ita male instituta ratio
 exitum repente non potest. Id est, ita ab eo defendi non possit,
 quin erroris vanitasq; convincatur.

VULCUSCULUM, diminutivum, n. l. [iunctio]. Gall. *Picote vicre*. Ital. *Po-*